

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. spalio 25 d.*

Byloje T-190/08

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), įsteigta Čeliabinske (Rusija),

Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), įsteigta Novokuznecke (Rusija),

atstovaujamos advokato P. Vander Schueren,

ieškovės,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, iš pradžių atstovaujamą J.-P. Hix, vėliau J.-P. Hix ir B. Driessen, iš pradžių padedamų advokatų G. Berrisch ir G. Wolf, vėliau advokato G. Berrisch,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

palaikomą

Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos H. van Vliet ir K. Talabér-Ritz, vėliau H. van Vliet ir M. França,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2008 m. vasario 25 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 172/2008, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantį laikinąjį muitą, nustatytą importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos, Egipto, Kazachstano, Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos ir Rusijos kilmės ferosiliciui (OL L 55, p. 6), kiek jis susijęs su ieškovėmis,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja) ir S. Soldevila Fragoso,

posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. gegužės 18 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- ¹ Ieškovės, *Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK)* ir *Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)*, yra dvi Rusijoje įsteigtos ferosilicij gaminančios bendrovės. Klostantis bylos aplinkybėms šių dviejų bendrovių produkcija Europos bendrijoje buvo prekiaujama tarpininkaujant susijusioms bendrovėms.
- ² 2006 m. spalio 16 d. gavusi *Euroalliages* (Geležies lydinių pramonės sąveikos komitetas) skundą Europos Bendrijų Komisija pradėjo antidempingo procedūrą dėl Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos, Kinijos, Egipto, Kazachstano ir Rusijos kilmės ferosilicijo importo pagal 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45), iš dalies pakeistą (toliau – pagrindinis reglamentas) [pakeistas 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, p. 51, klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22)], ypač pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 5 straipsnis). Pranešimas apie procedūros inicijavimą paskelbtas 2006 m. lapkričio 30 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*

(OL C 291, p. 34). Tyrimas dėl dempingo ir žalos apėmė laikotarpį nuo 2005 m. spalio 1 d. iki 2006 m. rugsėjo 30 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Su žalos įvertinimu susijusios tendencijos buvo nagrinėjamos nuo 2003 m. sausio iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

- 3 Vykdamas šią procedūrą 2007 m. sausio 15 d. ieškovės ir su jomis susijusios bendrovės atsakė į Komisijos antidempingo klausimyno klausimus. Tą pačią dieną jos taip pat pateikė pastabas dėl žalos, tariamos žalos ir ginčijamo importo priežastingumo ryšio bei antidempingo procedūros inicijavimo teisėtumo (toliau – pastabos dėl žalos).
- 4 2007 m. gegužės 2–7 d. Komisija surengė vizitus ieškovių ir su jomis susijusių bendrovių patalpose, kad patikrintų jų pateiktus duomenis.
- 5 2007 m. birželio 5 d. Komisijos patalpose įvyko posėdis, per kurį ieškovės išreiškė savo požiūrį į žalą, šios žalos ir importo dempingo kaina priežastinį ryšį bei sprendimo inicijuoti antidempingo procedūrą teisėtumą. Per posėdį kalbėdamos apie priežastinį ryšį ieškovės akcentavo plieno paklausą ir gamybos sąnaudas, ypač energijos sąnaudas, taip pat kai kurių Bendrijos gamintojų savanoriškai priimtą sprendimą orientuotis į kitų produktų gamybą ir tam tikrais atvejais nutraukti ferosilicio gamybą.
- 6 2007 m. rugpjūčio 29 d. Komisija paskelbė 2007 m. rugpjūčio 28 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 994/2007, nustatantį laikinąjį antidempingo muitą importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos, Egipto, Kazachstano, Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos ir Rusijos kilmės ferosiliciui (OL L 223, p. 1, toliau – „laikinis

reglamentas“). Laikiniu reglamentu ieškovių gaminiais nustatytas laikinasis antidempingo muitas, kurio norma siekė 22,8 %.

- 7 2007 m. rugpjūčio 30 d. raštu Komisija pranešė ieškovėms pagrindinius faktus ir argumentus, dėl kurių imtasi laikinųjų priemonių (toliau – laikinos informacijos dokumentas). 2007 m. rugsėjo 10 d. raštu Komisija išsiuntė ieškovėms laikinos informacijos dokumento papildymą, kuriame konkrečiau aptariamas antidempingo procedūros teisėtumo klausimas (toliau – papildomas laikinos informacijos dokumentas).

- 8 2007 m. spalio 1 d. ieškovės pateikė pastabų dėl laikinos informacijos dokumento ir papildomo laikinos informacijos dokumento. Jos pakartojo savo argumentus dėl žalos apibrėžimo, šios žalos ir importo dempingo kaina priežastingumo ryšio buvimo ir antidempingo procedūros inicijavimo teisėtumo. Be to, jos tvirtino, kad eksporto kaina apskaičiuota klaidingai, nes ją apskaičiuojant naudota susijusio importuotojo pelno marža buvo pervertinta, ir kad jos buvo „diskriminuojamos“, nes laikinos informacijos dokumentas Buvusiojoje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje įsteigtai ferosilicio gamintojai *Silmak Ltd* buvo išsiųstas iš anksto.

- 9 2007 m. gruodžio 18 d. Komisija išsiuntė ieškovėms raštą, kuriame nurodė esminius faktus ir argumentus, kuriais remdamasi numatė rekomenduoti nustatyti galutines priemones (toliau – galutinės informacijos dokumentas). Prie galutinės informacijos dokumento pridėtas priedas, konkrečiai skirtas CHEMK (toliau – galutinės informacijos dokumentas, konkrečiai skirtas CHEMK). Galutinės informacijos dokumente Komisija patvirtino savo išvadą, susijusią su žala ir priežastingumo ryšiu. Dėl

eksporto kainos apskaičiavimo Komisija pripažino, kad pataisė pelno maržą, kurios pagrindu ta kaina nustatyta, ir rėmėsi ne pelno marža, kurią gavo su ieškovėmis susijęs importuotojas, o numanoma nesusijusio importuotojo pelno marža. Tačiau galutinės informacijos dokumente Komisija negrįžo prie antidempingo procedūros inicijavimo teisėtumo klausimo ir nenagrinėjo ieškovių iškeltos problemos, kad laikinos informacijos dokumentas *Silmak* išsiųstas iš anksto.

- 10 Ieškovės pateikė pastabas dėl galutinės informacijos dokumento 2008 m. sausio 7 d. Komisijai išsiųstame rašte. Kaip ir pastabose dėl laikinos informacijos dokumento, minėtame rašte ieškovės daugiausia aptarė žalos nustatymo ir tariamos žalos ir importo dempingo kaina priežastingumo ryšio klausimus. Be to, jos ginčijo naują pelno maržos, į kurią atsižvelgiama nustatant eksporto kainą, apskaičiavimo metodą.

- 11 2008 m. vasario 8 d. ieškovės pateikė Komisijai prašymą sustabdyti antidempingo priemonių taikymą, remiantis pagrindinio reglamento 14 straipsnio 4 dalimi (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 14 straipsnio 4 dalis).

- 12 2008 m. vasario 25 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 172/2008, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantį laikinąjį muitą, nustatytą importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos, Egipto, Kazachstano, Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos ir Rusijos kilmės ferosiliciui (OL L 55, p. 6; toliau – ginčijamas reglamentas). Pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnį galutinio antidempingo maito norma, taikoma ieškovių pagamintų produktų neto kainai Bendrijos pasienyje prieš sumokant muitą, yra 22,7%.

- 13 2008 m. vasario 28 d. raštu Komisija atmetė ieškovių prašymą sustabdyti antidempingo priemonių taikymą.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 14 2008 m. gegužės 14 d. Teismo kanceliarijoje ieškovės pateikė šį ieškinį. Ieškiniu prašoma ne tik panaikinti ginčijamą reglamentą, bet ir, jei nebūtų patenkintas pirmasis reikalavimas, panaikinti 2008 m. vasario 28 d. Komisijos sprendimą atmesti prašymą sustabdyti antidempingo muitų taikymą, kurį ieškovės išsiuntė Komisijai 2008 m. vasario 8 d. Šis ieškinys pareikštas Tarybai ir Komisijai.
- 15 2008 m. gegužės 30 d. Teismo kanceliarijoje pateiktu aktu ieškovės pateikė prašymą imtis procedūros organizavimo bei tyrimo priemonių.
- 16 2008 m. rugsėjo 19 d. Teismo kanceliarijoje pateiktu aktu Komisija pateikė prieštaravimą dėl prašymo panaikinti jos 2008 m. vasario 28 d. sprendimą priimtinumom. Tą pačią dieną Teismo kanceliarijoje pateiktu atskiru aktu Komisija paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų, jei ieškinys dėl minėto sprendimo bus pripažintas nepriimtinas.
- 17 2009 m. sausio 12 d. Teismo kanceliarijoje pateiktu aktu ieškovės pateikė pastabų dėl šio prieštaravimo dėl priimtinumom.

18 2009 m. gegužės 12 d. Nutartimi *CHEMK ir KF prieš Tarybą ir Komisiją* (T-190/08, neskelbiama Rinkinyje) Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija) atmetė ieškinį kaip nepriimtina, kiek jis buvo pareikštas dėl 2008 m. vasario 28 d. Komisijos sprendimo. Ta pačia nutartimi Pirmosios instancijos teismas leido Komisijai įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

19 2009 m. birželio 26 d. raštu Komisija informavo Teismą, kad atsisako pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą, bet dalyvaus teismo posėdyje.

20 Ieškovės Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis yra su jomis susijęs,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

21 Taryba, palaikoma Komisijos, Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 22 Grįsdamos ieškinį ieškovės nurodo penkis pagrindus. Pirmuoju ieškinio pagrindu ieškovės ginčija eksporto kainos nustatymą. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymu *Silmak*. Trečiuoju ieškinio pagrindu ieškovės ginčija žalos nustatymą. Ketvirtuoju ieškinio pagrindu ieškovės kelia klausimą dėl priežastingumo ryšio tarp importo dempingo kaina ir žalos nustatymo. Galiausiai penktuoju ieškinio pagrindu ieškovės kaltina Komisiją nepatenkinus jų prašymų suteikti papildomos nekonfidencialios informacijos apie skundą.

1. Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su hipotetinės pelno maržos naudojimu eksporto kainai nustatyti

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo pirmos dalies: teisės klaida, padaryta aiškinant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį

Šalių argumentai

- 23 Ieškovės tvirtina, kad Taryba padarė teisės klaidą, aiškindama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 9 dalis), nes nusprendė, kad pagal šį straipsnį ji privalėjo naudotis hipotetine nesusijusių

importuotojų pelno marža, o ne realia susijusio importuotojo pelno marža. Anot ieškovių, kadangi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje nenurodytas konkretus metodas pagrįstai pelno maržai apibrėžti, šia nuostata Tarybai nedraudžiama naudotis realia susijusių importuotojų pelno marža, kaip tai matyti iš ankstesnės šios institucijos praktikos. Bet kuriuo atveju nei pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi, nei tariama ankstesne praktika Taryba teisiškai neįpareigojama naudotis nesusijusių importuotojų pelno marža.

24 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

25 Pirmiausia reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 8 dalis) numatyta, kad eksporto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už eksportui iš eksportuojančios valstybės į Bendriją parduodamą produktą. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies pirmą pastraipą (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 9 dalies pirmą pastraipą) tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui, arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kokiomis buvo importuoti, – bet kuriuo kitu priimtinu būdu.

- 26 Taigi iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies matyti, kad Komisija ir Taryba gali manyti, jog eksporto kaina yra nepatikima dviem atvejais: kai yra saitų tarp eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies arba dėl kompensacinio susitarimo tarp eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies. Kitu atveju, jei eksporto kaina yra, institucijos privalo ją remtis, kad nustatytų dempingą (2002 m. lapkričio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kundan ir Tata prieš Tarybą*, T-88/98, Rink. p. II-4897, 49 punktas).
- 27 Be to, reikia pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies antrą pastraipą (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 9 dalies antra pastraipa), kai eksporto kaina apskaičiuojama remiantis kaina, už kurią produktai parduoti pirmam nepriklausomam pirkėjui, arba kitu priimtiniu būdu, norint nustatyti patikimą eksporto kainą ties Bendrijos muitų sienomis, ji koreguojama pagal visas išlaidas, patirtas nuo importavimo iki perdavimo, taip pat pelno maržą. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies trečioje pastraipoje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 9 dalies trečia pastraipa) numatyta, kad išlaidos, pagal kurias atliekamas koregavimas, apima pagrįstą pardavimo, administracinių ir kitų bendrųjų išlaidų ir pelno maržą.
- 28 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje numatyta, kad atliekamas koregavimas atsižvelgiant į pelno maržą, bet šioje nuostatoje nenumatytas, kaip tai nurodo šalys, šios maržos apskaičiavimo ar nustatymo metodas. Joje tik nustatoma, kad koreguojama pelno marža turi būti pagrįsta.
- 29 Pagal teismo praktiką, kai gamintojas ir importuotojas į Bendriją yra susiję, tokią pagrįstą pelno maržą galima apskaičiuoti, remiantis ne susijusio importuotojo pateiktais duomenimis, kuriuos gali paveikti šie saitai, o tais duomenimis, kuriuos pateikia nepriklausomas importuotojas [kiek tai susiję su 1984 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2176/84 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina bei subsidijuoto

importo iš Europos ekonominės bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 201, p. 1) 2 straipsnio 8 dalies b punktu, kuris iš esmės sutampa su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi, žr. 1988 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimų *Silver Seiko ir kt. prieš Tarybą*, 273/85 ir 107/86, Rink. p. 5927, 25 punktą ir *Canon ir kt. prieš Tarybą*, 277/85 ir 300/85, Rink. p. 5731, 32 punktą].

- 30 Todėl, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį reikia aiškinti kaip paliekančią institucijoms pasirinkimą: naudotis realia susijusio importuotojo pelno marža ar hipotetine nesusijusių importuotojų pelno marža; joje nustatytas vienintelis įpareigojimas: minėta marža turi būti pagrįsta.
- 31 Laikantis būtent šių principų reikia nagrinėti ieškovių tvirtinimą, kad Taryba padarė teisės klaidą, aiškindama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį.
- 32 Pirmiausia reikia pažymėti, kad šalys neginčija, jog tiriamuoju laikotarpiu ieškovių pagamintu ferosiliciu prekiaavo susijusios bendrovės. Todėl institucijos neprivalėjo, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalyje, remtis realia eksporto kaina, t. y. realiai sumokėta kaina už produktą, parduotą eksportuoti į Bendriją. Atvirkščiai, šiuo atveju galima taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, t. y. nustatyti eksporto kainą, o tai taip pat reiškia, kad institucijos galėjo laisvai pasirinkti bet kurį metodą, kuriuo gali nustatyti pagrįstą pelno maržą.

- 33 Toliau reikia pažymėti, kad ieškovės šios išvados neginčija. Atvirkščiai, jos tvirtina, kad institucijos galėjo pasirinkti, ar taikyti hipotetinę nepriklausomo importuotojo pelno maržą, ar realią susijusio importuotojo maržą. Vis dėlto, kaip ieškovės patikslino atsakydamos į taikant proceso organizavimo priemonę Teismo pateiktą klausimą, jos laikosi nuomonės, kad iš galutinės informacijos dokumento 41 punkto ir ginčijamo reglamento 41 konstatuojamosios dalies tekstų matyti, jog institucijos mano, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį apskaičiuodamos eksporto kainą privalo naudotis hipotetine nepriklausomo importuotojo pelno marža.
- 34 Teismas mano, kad galutinės informacijos dokumento 41 punkto ir ginčijamo reglamento 41 konstatuojamosios dalies tekstai nepagrindžia ieškovių tvirtinimo. Iš tikrųjų institucijos ten tvirtina, kad pagal nusistovėjusią praktiką pelnas, kuriuo reikia remtis, turi būti pagrįstas nepriklausomų importuotojų gautu pelnu. Toks teiginys visiškai nepatvirtina, kad privaloma remtis hipotetine nepriklausomo importuotojo pelno marža. Juo tiesiog nurodoma įprasta institucijų praktika, pagal kurią minėta marža paprastai remiamasi apskaičiuojant eksporto kainą, kai eksportuotojas ir importuotojas yra susiję.
- 35 Toks galutinės informacijos dokumento 41 punkto ir ginčijamo reglamento 41 konstatuojamosios dalies aiškinimas, pagal kurį institucijos tik nurodo įprastą praktiką, kurios, atsižvelgdamos į aplinkybes, jos laikosi arba nesilaiko, yra pagrįstas ankstesne institucijų praktika, kurią rašytinėse pastabose aprašė pačios ieškovės. Jos nurodo 1987 m. vasario 5 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 374/87 dėl guolių, kurių kilmės šalis yra Japonija, importo laikino antidempingo muito galutinio surinkimo ir apmokestinimo galutiniu antidempingo muito (OL L 35, p. 32), kuriame Taryba nustatė eksporto kainą, remdamasi susijusių importuotojų realia pelno marža.

- 36 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia padaryti išvadą, kad šiuo atveju hipotetinės nesusijusių importuotojų pelno maržos taikymą lėmė ne tai, kad institucijos manė privalančios ją taikyti, o tai, kad institucijos pasirinko taikyti nesusijusių importuotojų pelno maržą, nes susijusio importuotojo pelno marža buvo iškraipyta dėl susijusių bendrovių nustatytos perleidimo kainos.
- 37 Vadinas, priešingai, nei teigia ieškovės, šiuo atžvilgiu nepadaryta jokia teisės klaida.
- 38 Be to, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką institucijos naudoja si didelę diskreciją prekybos apsaugos priemonių srityje, todėl Sąjungos teismas gali atlikti tik ribotą teisminę kontrolę (1998 m. sausio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sinochem prieš Tarybą*, T-97/95, Rink. p. II-85, 51 punktas ir 1998 m. liepos 17 d. Sprendimo *Thai Bicycle prieš Tarybą*, T-118/96, Rink. p. II-2991, 32 ir 33 punktai). Ši teismo praktika taikoma ir pagrįstos pelno maržos nustatymui, nes jis neišvengiamai apima sudėtingus ekonominius vertinimus (pagal analogiją žr. 2000 m. kovo 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Miwon prieš Tarybą*, T-51/96, Rink. p. II-1841, 42 punktą ir 26 punkte minėto Sprendimo *Kundan ir Tata prieš Tarybą* 50 punktą).
- 39 Pateikdamos šią ieškinio pirmojo pagrindo dalį ieškovės tvirtina, kad Taryba padarė teisės klaidą aiškindama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, nes ji klaidingai manė privalanti taikyti hipotetinę nepriklausomų importuotojų pelno maržą, nors šia nuostata nedraudžiama taikyti realios susijusių importuotojų pelno maržos, tačiau visiškai nesistengė įrodyti, kad institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, faktiškai nuspręsdamos taikyti šią hipotetinę pelno maržą, o ne realią susijusio importuotojo pelno maržą.

40 Todėl ieškinio pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies, susijusios su pareigos motyvuoti nevykdymu

Šalių argumentai

41 Ieškovės tvirtina, kad Taryba neįvykdė EB 253 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti, nes be tinkamo pateisinimo nusprendė netaikyti realios su jomis susijusio importuotojo pelno maržos ir nustatyti eksporto kainą, remdamosi hipotetine nepriklausomo importuotojo gauta pelno marža.

42 Iš tiesų Taryba niekada nepranešė ieškovėms priežasčių, dėl kurių reikia manyti, kad su jomis susijusio importuotojo gauta pelno marža yra mažiau pagrįsta nei hipotetinė pelno marža, nustatyta remiantis nesusijusių importuotojų pelno maržomis. Be to, vien Tarybos nuoroda į jos ankstesnę praktiką taikyti hipotetinę pelno maržą, nustatytą remiantis nesusijusių importuotojų pelno marža, nėra pakankamas paaiškinimas pagal EB 253 straipsnį.

43 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 44 Iš teismo praktikos matyti, kad pagal EB 253 straipsnį reikalaujamas motyvavimas turi aiškiai ir vienaprasmiškai atskleisti Sąjungos institucijos, kuri priėmė ginčijamą teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su jo priėmimo priežastimis ir apginti savo teises, o Sąjungos teismas galėtų vykdyti teisminę kontrolę (2003 m. rugsėjo 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Eurocoton ir kt. prieš Tarybą*, C-76/01 P, Rink. p. I-10091, 88 punktas ir 1999 m. spalio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Acme prieš Tarybą*, T-48/96, Rink. p. II-3089, 141 punktas).
- 45 Šiuo atžvilgiu reikia patikslinti, kad Taryba reglamento motyvuojamojoje dalyje neturi atsakyti į visus vykstant administracinei procedūrai suinteresuotųjų asmenų pateiktus faktinius ir teisės klausimus (1999 m. spalio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Swedish Match Philippines prieš Tarybą*, T-171/97, Rink. p. II-3241, 82 punktas). Be to, nereikalaujama, kad motyvavimas apimtų visus susijusius fakto ir teisės elementus, nes vertinti, ar motyvavimas atitinka reikalavimus, reikia atsižvelgiant į akto priėmimo aplinkybes bei atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (1995 m. rugsėjo 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ferchimex prieš Komisiją*, T-164/94, Rink. p. II-2681, 118 punktas). Tarybai užtenka pateikti pagal reglamento sistemą iš esmės svarbias faktines aplinkybes ir teisinius argumentus (šiuo klausimu žr. 1996 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Asia Motor France ir kt. prieš Komisiją*, T-387/94, Rink. p. II-961, 103 ir 104 punktus).
- 46 Šiuo atveju Taryba ginčijamo reglamento 41 konstatuojamojoje dalyje ir galutinės informacijos dokumento 41 punkte paaiškino: pirma, kad pradiniam etape nustatant eksporto kainą taikytas atitinkamo susijusio importuotojo pelnas, antra, kad pagal nusistovėjusią Sąjungos institucijų praktiką taikytinas pelnas turi būti pagrįstas

nepriklausomų importuotojų gautu pelnu ir, trečia, kad todėl pradiniame etape taikytą pelno maržą reikėjo pakoreguoti – dėl to truputį padidėjo naudotas pelnas, nors ieškovės tvirtino, kad pelnas buvo pervertintas.

47 Priešingai, nei tvirtina ieškovės, iš ginčijamo reglamento 41 konstatuojamosios dalies ir galutinės informacijos dokumento 41 punkto aiškiai ir vienareikšmiškai matyti, kad nustatant galutines antidempingo priemones institucijų priimtą sprendimą atsisakyti taikyti realią su ieškovėmis susijusio importuotojo pelno maržą ir nustatyti eksporto kainą remiantis hipotetine nepriklausomo importuotojo gauta pelno marža tiesiogiai lėmė ryšys tarp ieškovių ir jų importuotojo. Tuo pat metu institucijos pranešė ieškovėms, kad mano, jog pagrįsčiau remtis hipotetine nesusijusių importuotojų pelno marža nei susijusio importuotojo pelno marža.

48 Be to, reikia atkreipti dėmesį į tai, kad savo pastabose dėl galutinės informacijos dokumento ieškovės ginčijo institucijų sprendimą taikyti hipotetinę pelno maržą, o tai rodo, jog jos puikiai suprato institucijų argumentus ir galėjo apginti savo teises. Konkrečiai tariant, pirma, jos pateikė priežastis, dėl kurių manė, kad šiuo atveju netinka taikyti nesusijusios bendrovės pelno maržos. Antra, jos paaiškino, kad reali susijusio importuotojo pelno marža buvo patikima ir pagrįsta. Trečia, jos tvirtino, kad nors Komisijos nusistovėjusi praktika – taikyti hipotetinę nepriklausomo importuotojo pelno maržą, jokia pagrindinio reglamento nuostata nedraudžiama Komisijai taikyti susijusios bendrovės realios pelno maržos.

49 Todėl ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo trečios dalies, susijusios su ieškovių teisės į gynybą pažeidimu

Šalių argumentai

- 50 Ieškovės tvirtina, kad Taryba pažeidė jų teisę į gynybą, nes, jai nepateikus sprendimo motyvų, jos negalėjo naudingai apsaugoti savo interesų. Taryba, prieš pateikdama atsiliepimą į ieškinį, niekada nepasiūlė ieškovėms galimybės pateikti savo pastabas dėl argumentų, kuriais ji palaiko hipotetinės pelno maržos taikymą. Konkrečiai tariant, tik pateikdama atsiliepimą į ieškinį Taryba paaiškino, kokio pobūdžio klaida padaryta laikinojo reglamento stadijoje nustatant realią pelno maržą; apie šią klaidą ieškovės sužinojo tik 2008 m. kovo 3 d., t. y. po to, kai priimtas ginčijamas reglamentas.
- 51 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 52 Iš teismo praktikos matyti, kad teisės į gynybą užtikrinimo reikalavimai privalomi ne tik vykstant procedūroms, kurios gali baigtis sankcijų paskyrimu, bet taip pat vykstant tyrimo procedūroms prieš priimant reglamentus dėl antidempingo, kurie gali tiesiogiai ir konkrečiai paveikti atitinkamas įmones ir sukelti joms nepalankius padarinius (1991 m. birželio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Al-Jubail Fertilizer prieš*

Tarybą, C-49/88, Rink. p. I-3187, 15 punktas). Suinteresuotosioms įmonėms turi būti suteikta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai išreikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos, taip pat dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija grįsdama dempingo praktikos ir iš jos kylančios žalos egzistavimą (minėto Sprendimo *Al-Jubail Fertilizer prieš Tarybą* 17 punktas).

53 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia patikrinti, ar Taryba pažeidė ieškovių teisę į gynybą.

54 Dėl ieškovių argumento, kad Taryba niekada, prieš pateikdama atsiliepimą į ieškinį, nepasiūlė joms galimybės pateikti pastabų dėl argumentų, kuriais ji pagrindė hipotetinės pelno maržos taikymą, reikia priminti, kad, kaip jau nurodyta šio sprendimo 47 ir 48 punktuose, galutinės informacijos dokumento 41 punkte ir ginčijamo reglamento 41 konstatuojamojoje dalyje aiškiai ir vienareikšmiškai išdėstyta, kad institucijų sprendimą atsisakyti taikyti realią su ieškovėmis susijusio importuotojo pelno maržą tiesiogiai lėmė ryšys tarp ieškovių ir jų importuotojo. Be to, pastabose dėl galutinės informacijos dokumento ieškovės ginčijo institucijų sprendimą taikyti hipotetinę pelno maržą. Vadinasi, ieškovės ne tik galėjo naudingai pareikšti savo požiūrį į hipotetinės pelno maržos taikymą, bet jos tai realiai ir padarė.

55 Dėl ieškovių argumento, kad Taryba prieš pateikdama atsiliepimą į ieškinį joms niekaip nepaaiškino nustatant realią pelno maržą padarytos klaidos pobūdžio, reikia pažymėti, kad reali pelno marža buvo taikoma eksporto kainai apskaičiuoti, nustatant

laikinąsias antidempingo priemones. Tačiau iš ginčijamo reglamento 41 konstatuojamosios dalies matyti, kad nustatant galutines antidempingo priemones taikyta hipotetinė pelno marža. Ieškovės neįrodė, kuo paaiškinimai, kuriuos jos tvirtina gavusios pavėluotai, buvo svarbūs jų interesų apsaugai, priimant ginčijamą reglamentą.

56 Vadinas, ieškovių teisė į gynybą nebuvo pažeista.

57 Todėl ieškinio pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo ketvirtos dalies, susijusios su gero administravimo principo pažeidimu

Šalių argumentai

58 Ieškovės dublike tvirtina, kad Taryba neįvykdė rūpestingumo pareigos ir pažeidė gero administravimo principą. Anot jų, iš atsiliepimo į ieškinį matyti, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kurią ieškovėms buvo trukdoma ieškinyje užginčyti, nes Taryba laiku neišnagrino jų argumentų.

59 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

60 Pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, kuri pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą taikytina ir Bendrajam Teismui, bei Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c ir d punktus ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas, ieškovo reikalavimai ir pagrindų, kuriais jis remiasi, santrauka. Šis nurodymas turi būti pakankamai aiškus ir tikslus, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą. Siekiant užtikrinti teisinę saugumą ir tinkamą teisingumo vykdymą, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, jog esminės jį pagrindžiančios faktinės ir teisinės aplinkybės išplauktų – kad ir glaustai, tačiau sklandžiai ir suprantamai – iš pačio ieškinio teksto (1997 m. gegužės 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Guérin automobiles prieš Komisiją*, T-195/95, Rink. p. II-679, 20 punktas ir 2005 m. vasario 3 d. Sprendimo *Chiquita Brands ir kt. prieš Komisiją*, T-19/01, Rink. p. II-315, 64 punktas).

61 Tačiau faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis ieškovės pagrindžia šį kaltinimą, nėra aiškios iš jų ieškininių pareiškimų. Jos tvirtina, kad joms buvo sutrukdyta užginčyti akivaizdžią vertinimo klaidą, nes Taryba laiku neišnagrinėjo jų argumentų. Ieškovės nepatiksline, nei apie kokius argumentus jos kalba, nei kokia akivaizdi vertinimo klaida padaryta.

- 62 Todėl ieškinio pirmojo pagrindo ketvirtą dalį reikia atmesti kaip nepriimtina ir todėl atmesti visą pirmąjį pagrindą.

2. Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su „Silmak“ pasiūlytu įsipareigojimu dėl kainos

Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su vienodo požiūrio principo pažeidimu

Šalių argumentai

- 63 Ieškovės tvirtina, kad Taryba pažeidė vienodo požiūrio principą, nes iš anksto išsiuntė laikinos informacijos dokumentą *Silmak*, taip sudarydama sąlygas jai pasiūlyti įsipareigojimą dėl kainos. Jos pažymi, kad Taryba neišsiuntė joms minėto dokumento tuo pačiu metu, nors jų padėtis buvo tokia pati kaip *Silmak*. Be to, jos tvirtina, kad pagal 1990 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Sermes* (C-323/88, Rink. p. I-3027, 46 ir 47 punktai) „diskriminacijos“ negalima pateisinti, remiantis atitinkamų šalių teisinio statuso skirtumais, nebent yra teisinis pagrindas, kuriuo šie skirtumai pateisinami. Tačiau Taryba pati nurodo nusistovėjusią praktiką, o ne teisės aktą.
- 64 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 65 Vienodo požiūrio principu draudžiama skirtingai vertinti vienodas situacijas ir vienodai vertinti skirtingas situacijas, išskyrus atvejus, kai toks vertinimas pateisinamas objektyviomis priežastimis (2005 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Europe Chemi-Con (Deutschland) prieš Tarybą*, C-422/02 P, Rink. p. I-791, 33 punktas).
- 66 Šiuo atveju Teismas mano, kad ieškovių ir *Silmak* negalima laikyti esančiomis panašioje padėtyje.
- 67 Iš tiesų reikia priminti, kad Taryba savo dokumentuose aiškina, jog institucijos veikė taikydamos 1994 m. gruodžio 9 ir 10 d. Europos Tarybos Esene (Vokietija) išvadose ir Sutarties dėl stabilizacijos ir asociacijos tarp Europos bendrijos ir valstybių narių, iš vienos pusės, ir Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos, iš kitos pusės (OL L 84, 2004, p. 13, toliau – ASA), 36 straipsnio 2 dalyje suformuluotus principus. Pagal šiuos principus Komisija įvedė nuolatinę praktiką, taikomą antidempingo tyrimams, susijusiems su valstybėmis kandidatėmis, pagal kurią maždaug du mėnesiai prieš nustatant laikinąsias priemones ji praneša Stabilizacijos ir asociacijos tarybai, susijusiai vyriausybei ir eksportuojantiems gamintojams apie faktines aplinkybes, dėl kurių ji ketina rekomenduoti institucijai laikinąsias priemones. Taryba patikslina, kad ši informacija, apimanti tik faktines aplinkybes, iš kurių nustatomas dempingas, iš esmės skirta tam, kad eksportuotojas galėtų pateikti įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymą.
- 68 Svarbu pažymėti, kaip tai padarė Taryba, kad ASA 36 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Stabilizacijos ir asociacijos taryba turi būti informuota apie dempingo atvejį nuo antidempingo tyrimo pradžios ir kad jei dempingas nenutraukiamas arba nesutaria ma dėl kitokio patenkinamo problemos sprendimo per 30 dienų nuo pranešimo apie

bylą Stabilizacijos ir asociacijos tarybai, galima imtis tinkamų priemonių. Iš šios nuostatos matyti, kad Komisija privalo dalytis informacija su eksportuojančiais gamintojais, įsteigtais Buvusiojoje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje, prieš nustatydamą laikinąsias antidempingo priemones, kitaip negalima numatyti jokio patenkinamo problemos sprendimo, kaip nurodyta šioje nuostatoje. Dėl tos pačios priežasties iš šios nuostatos matyti, kad esminiai argumentai ir faktinės aplinkybės, kurių pagrindu institucijos numato rekomenduoti nustatyti laikinąsias antidempingo priemones, turi būti eksportuojantiems gamintojams žinomi, nes kitaip pastariesiems gali būti sunku pasiūlyti patenkinamą sprendimą.

⁶⁹ *Silmak* yra Buvusiojoje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje įsteigta gamintoja, todėl jai buvo taikoma ši nuostata ir iš anksto pateiktas laikinos informacijos dokumentas, o tai jai sudarė sąlygas pateikti Komisijai išsipareigojimo dėl kainos pasiūlymą. Todėl iš anksto išsiuntus minėtą dokumentą *Silmak* nepažeistas vienodo požiūrio principas, nes ši bendrovė, atsižvelgiant į tai, kad jai taikoma ASA 36 straipsnio 2 dalis, buvo kitokioje padėtyje nei ieškovės.

⁷⁰ Šios išvados nepaneigia ieškovių argumentas, pagrįstas minėto Sprendimo *Sermes* 63 punktu.

⁷¹ Iš tiesų, kitaip, nei tvirtina ieškovės, tame sprendime Teisingumo Teismas bendrai nepatvirtina, kad „diskriminaciją“ galima pateisinti remiantis atitinkamų šalių teisinio statuso skirtumais, tik jeigu yra šiuos skirtumus pateisinantis teisinis pagrindas. Byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, ieškovas tvirtino, kad konkrečių nuostatų, susijusių su Vokietijos vidaus prekyba, pagal kurias iš Vokietijos Demokratinės Respublikos buvo galima eksportuoti gaminius į Vokietijos Federacinę Respubliką

nemokant antidempingo maito, taikymas lėmė „diskriminaciją“. Savo sprendime Teisingumo Teismas atsakė, kad požiūrio skirtumas, kurį pabrėžė *Sermes*, buvo teisiškai pagrįstas protokolu, kuris yra sudedamoji Sutarties dalis, todėl negali būti laikomas „diskriminacija“. Taip nusprendęs Teisingumo Teismas tik patvirtino, kad aplinkybė, jog protokole, kuris yra sudedamoji Sutarties dalis, yra numatytos konkrečios nuostatos, susijusios su Vokietijos vidaus prekyba, buvo objektyvi priežastis, pateisinanti palankesnę požiūrį į eksportuojančius gamintojus, įsteigtus Vokietijos Demokratinėje Respublikoje, remiantis šio sprendimo 65 punkte minėta teismo praktika.

72 Šiaip ar taip, svarbu pripažinti, kad šiuo atveju, kaip išdėstyta šio sprendimo 68 punkte, požiūrio į *Silmak* ir ieškoves skirtumas pagrįstas teisės norma, t. y. ASA 36 straipsnio 2 dalimi.

73 Be to, reikia pažymėti, kad ieškovės nepakankamai įrodė, kad konstatavus „diskriminacinį požiūrį“, kiek tai susiję su laikinos informacijos dokumento paskelbimu, gali būti paveiktas ginčijamo reglamento teisėtumas, o dėl to būtų pateisinama jį panaikinti. Apklaustos šiuo klausimu per posėdį jos priminė, kad savo dokumentuose paaiškino, jog dėl šio „diskriminacinio požiūrio“ Taryba ginčijamame dokumente ieškovėms nustatė pareigą mokėti antidempingo muitus penkerius su puse metų, o *Silmak* – tik penkerius metus.

74 Pirma, net jei būtų pripažinta, jog ši teiginį reikia aiškinti kaip reiškiantį, kad ginčijamą reglamentą reikia panaikinti, kiek jis susijęs su ieškovėmis, nes ir *Silmak* turėjo

būti taikoma pareiga mokėti antidempingo muitus penkerius su puse metų, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką vienodo požiūrio principo, arba nediskriminavimo principo, apie kurį priminta šio sprendimo 65 straipsnyje, laikymasis turi neprieštarauti teisėtumo principo laikymuisi, o tai reiškia, kad niekas negali savo naudai remtis neteisėtumu, suteikusiu naudos kitam asmeniui (šiuo klausimu žr. 1985 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Williams prieš Audito Rūmus*, 134/84, Rink. p. 2225, 14 punktą ir nurodytą teismo praktiką; 1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos sprendimo *Cascades prieš Komisiją*, T-308/94, Rink. p. II-925, 259 punktą ir 2002 m. kovo 20 d. Sprendimo *LR AF 1998 prieš Komisiją*, T-23/99, Rink. p. II-1705, 367 punktą). Todėl ieškovės negali pagrįsti savo prašymo panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis su jomis susijęs, aplinkybe, kad minėtu reglamentu *Silmak* neteisėtai nustatyta pareiga mokėti muitus tik penkerius metus.

75 Antra, net jei būtų pripažinta, jog šis teiginys aiškintinas kaip reiškiantis, kad ginčijamą reglamentą reikia panaikinti, kiek jis susijęs su ieškovėmis, nes joms kaip ir *Silmak* turėjo būti nustatyta pareiga mokėti antidempingo muitus tik penkerius metus, reikia priminti, kad, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 132 konstatuojamosios dalies, ieškovės pasiūlė Komisijai išsipareigojimą dėl kainos ir kad ji šį išsipareigojimą atmetė. Tačiau ieškovės nepateikė jokio argumento, kuriuo galėtų įrodyti, jog išsipareigojimas dėl kainos, kurį būtų galėjusios pasiūlyti anksčiau, tuo pat metu kaip *Silmak*, būtų kitoks nei tas, kurį jos pateikė gavusios galutinės informacijos dokumentą ir todėl turėdamos pačias geriausias galimybes susitarti su Komisija. Todėl „diskriminacinio požiūrio“ *Silmak* naudai konstatavimas bet kuriuo atveju nepateisintų ginčijamo reglamento panaikinimo.

76 Atsižvelgiant į visus pateiktus samprotavimus, ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo antros dalies, susijusios su pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalies, 8 straipsnio 4 dalies ir 20 straipsnio 1 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

- ⁷⁷ Ieškovės tvirtina, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 7 dalį ir 8 straipsnio 4 dalį (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 20 straipsnio 1 dalis, 6 straipsnio 7 dalis ir 8 straipsnio 4 dalis).
- ⁷⁸ Pirma, ieškovės pažymi, kad pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalį laikinos informacijos dokumentą galima pateikti eksportuotojams tik po to, kai nustatomas laikinos antidempingo priemonės, ir gavus rašytinį prašymą. Tačiau, anot ieškovės, nors *Silmak* nepateikė Komisijai jokio rašytinio prašymo atsiųsti laikinos informacijos dokumentą, pastaroji jį jai išsiuntė 2007 m. liepos 11 d., daug anksčiau nei priimtas laikinasis reglamentas.
- ⁷⁹ Antra, ieškovės tvirtina, kad remiantis neteisėtu laikinos informacijos dokumento paskelbimu *Silmak* pasiūlytas įsipareigojimas dėl kainos buvo įtrauktas į nekonfidencialią procedūros bylą tik po to, kai formaliai paskelbtas laikinasis reglamentas, o tai, jų nuomone, prieštarauja pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 daliai ir 8 straipsnio 4 daliai. Iš tiesų ieškovės sužinojo apie įsipareigojimą dėl kainos tik iš laikinojo reglamento ir galėjo susipažinti su jo nekonfidencialia versija tik 2007 m. rugsėjo 3 d.

80 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

81 Pirma, dėl kaltinimo pažeidus pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalį reikia priminti, kad šis straipsnis susijęs su šalių informavimu. Konkrečiau kalbant, šiame straipsnyje numatyta atitinkamų šalių galimybė prašyti jas informuoti apie esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu nustatytos laikinosios priemonės ir nurodoma, kaip tai padaryti. Pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad informacijos prašymai pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių nustatymo pradžios ir kad prašoma informacija nedelsiant pateikiama raštu.

82 Tačiau šio straipsnio tekste nėra nieko, iš ko būtų galima spręsti, kaip tvirtina ieškovės, kad laikinos informacijos dokumentą galima eksportuotojams pateikti tik po laikinųjų antidempingo priemonių nustatymo ir gavus raštu pateiktą prašymą. Iš pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalies galima daryti išvadą, kad atitinkamos šalys negali reikalauti pateikti informacijos dokumento prieš nustatant laikinąsias priemones ir turi pateikti savo prašymą raštu, tačiau šiuo straipsniu Komisijai nedraudžiama imtis iniciatyvos pateikti šį dokumentą prieš nustatant laikinąsias priemones ir negavus rašytinio prašymo.

83 Taigi ieškovių pateiktas kaltinimas pagrįstas klaidingu pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalies supratimu, todėl jį reikia atmesti.

- 84 Antra, dėl skundo, kad pažeista pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalis ir 8 straipsnio 4 dalis, reikia priminti, kad iš esmės pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalyje numatyta, jog susijusios šalys, pateikusios raštišką prašymą, gali reikalauti leisti susipažinti su nekonfidencialia procedūros byla ir gali dėl šioje byloje esančios informacijos pateikti pastabų, į kurias Komisija privalo atsižvelgti. Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad šalys, siūlančios išsipareigojimą dėl kainos, turi pateikti nekonfidencialią tokio išsipareigojimo versiją, kad apie ją būtų galima pranešti kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims.
- 85 Dar svarbu pažymėti, kad šių nuostatų tekstuose nėra nieko, kas paremtų ieškovių tvirtinimą, jog aplinkybė, kad *Silmak* pasiūlytas išsipareigojimas dėl kainos buvo įtrauktas į nekonfidencialią procedūros bylą tik po to, kai laikinasis reglamentas buvo formaliai paskelbtas, pažeidė pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalį ir 8 straipsnio 4 dalį. Šiose nuostatose numatyta išsipareigojimą dėl kainos pasiūliusių šalių pareiga pateikti nekonfidencialią šio išsipareigojimo versiją ir Komisijos pareiga leisti su šia nekonfidencialia versija susipažinti suinteresuotosioms šalims, pateikusioms rašytinį prašymą, tačiau jose nėra jokio nurodymo ir juo labiau jokios pareigos, susijusios su momentu, kuriuo išsipareigojimo dėl kainos kopiją reikia įtraukti į nekonfidencialią procedūros bylą.
- 86 Taigi kaip ir ankstesnio kaltinimo atveju reikia pripažinti, kad šis kaltinimas pagrįstas klaidingu pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalies ir 8 straipsnio 4 dalies supratimu, todėl jį reikia atmesti.
- 87 Be to, svarbu pažymėti, kad dėl tokio procedūros taisyklių pažeidimo, kokį šiuo atveju nurodo ieškovės, ginčijamas reglamentas galėtų būti panaikintas, tik jei šis pažeidimas konkrečiai paveiktų jų teisę į gynybą ir kartu šio reglamento turinį (šiuo klausimu

žr. 1980 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Distillers Company prieš Komisiją*, 30/78, Rink. p. 2229, 26 punktą).

- 88 Ieškovės nepateikė jokie įrodymo, kad įsipareigojimas dėl kainos, kuri jos, susipažinusi su *Silmak* įsipareigojimu ir laikinos informacijos dokumentu, būtų galėjusios pasiūlyti anksčiau, būtų buvęs kitokio turinio nei tas, kuri jos pasiūlė po to, kai buvo paskelbtas galutinės informacijos dokumentas, ir kad būtų didesnė tikimybė, jog Komisija jam pritaris. Todėl ieškovės neįrodė, kad ginčijamas reglamentas, kiek susijęs su jomis, būtų buvęs kitokio turinio, jei nebūtų jų nurodytų pažeidimų.
- 89 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio antrojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo trečios dalies, susijusios su pareigos motyvuoti neįvykdymu

Šalių argumentai

- 90 Ieškovės tvirtina, kad Taryba neįvykdė pareigos motyvuoti. Iš tiesų, nors savo pastabose dėl laikinos informacijos dokumento jos nurodė, kad pažeistas vienodo požiūrio principas, Taryba joms niekada, taip pat ir ginčijamame reglamente, nepaaiškinio,

kodėl ji paskelbė laikinos informacijos dokumentą anksčiau, pradėjo derybas dėl įsipareigojimo dėl kainos ir priėmė minėtą įsipareigojimą.

⁹¹ Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

⁹² Šį kaltinimą reikia nagrinėti atsižvelgiant į šio sprendimo 44 ir 45 punktuose minimą teismo praktiką.

⁹³ Šiuo atveju Komisija laikinojo reglamento 175 ir 180 konstatuojamosiose dalyse nurodė, kodėl ji nusprendė, kad *Silmak* pateikė priimtina įsipareigojimo pasiūlymą. Taryba taip pat ginčijamo reglamento 130–132 konstatuojamosiose dalyse paaiškino, kodėl ji nusprendė nepriimti keturių eksportuojančių gamintojų pasiūlytų įsipareigojimų ir atšaukti *Silmak* pasiūlyto įsipareigojimo priėmimą. Taip elgdamosi institucijos laikėsi reikalavimų, nustatytų šio sprendimo 44 ir 45 punktuose minimoje teismo praktikoje.

⁹⁴ Tačiau pagal tą pačią teismo praktiką, priešingai, nei teigia ieškovės, Taryba neprivalėjo atsakyti į jų pastabas dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo, anksčiau paskelbiant laikinos informacijos dokumentą. Iš tiesų, nors priešastys, dėl kurių Komisijai pasiūlyti įsipareigojimai dėl kainos buvo priimti arba atmesti, yra esminės svarbos ginčijamo reglamento sistemoje, negalima tvirtinti, kad tokios pat svarbos yra ir priešastys, dėl kurių galutinės informacijos dokumentas *Silmak* paskelbtas anksčiau. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, kaip jau išdėstyta šio sprendimo 73–75 punktuose, konstatavimas, kad pažeistas vienodo požiūrio principas, kiek tai susiję su ankstesniu

minėto dokumento paskelbimu, negali paveikti ginčijamo reglamento teisėtumo. Todėl net jei ieškovėms būtų paaiškinta, kodėl laikinos informacijos dokumentas paskelbtas anksčiau, dėl šio paaiškinimo nebūtų aiškiau, kodėl jų įsipareigojimas dėl kainos buvo atmestas, o *Silmak* įsipareigojimas priimtas laikinųjų priemonių etape ir atmestas galutiniame etape. Kitaip tariant, negalima manyti, kad priežastys, dėl kurių laikinos informacijos dokumentas paskelbtas anksčiau, yra ginčijamo reglamento pagrindas ir kad nesant šių priežasčių paaiškinimo ieškovės minėto reglamento negalėtų suprasti.

- 95 Todėl ieškinio antrojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo ketvirtos dalies, susijusios su ieškovių teisės į gynybą pažeidimu

Šalių argumentai

- 96 Ieškovės mano, kad pažeista jų teisė į gynybą, nes *Silmak* įsipareigojimas dėl kainos nebuvo ištrauktas iš nekonfidencialią bylą laiku, t. y. tuo metu, kai nekonfidencialūs duomenys buvo naudingi siekiant įgyvendinti suinteresuotųjų šalių teisę į gynybą. Iš tiesų, nors Taryba teigia ištraukusi minėtą įsipareigojimą iš nekonfidencialią bylą 2007 m. rugpjūčio 3 d., ieškovės nurodo, kad įsipareigojimo kopijoje, su kuria jos susipažino nekonfidencialioje byloje, nurodyta data – 2007 m. rugsėjo 3 d., o tai reiškia,

kad iš tiesų ji neįtraukė išipareigojimo į nekonfidencialią bylą prieš šią datą. Todėl ieškovės negalėjo pasiūlyti išipareigojimo dėl kainos prieš priimant laikinąsias priemones ir jų teisė į gynybą buvo pažeista.

97 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

98 Reikia priminti, kad pagal teismo praktiką, nurodomą šio sprendimo 52 punkte, suinteresuotosioms įmonėms turi būti sudaryta galimybė per administracinę procedūrą naudingai pateikti savo požiūrį. Be to, iš teismo praktikos matyti, kad nekeliamas teisės į gynybą pažeidimo klausimas, nustatius, jog, nepaisant institucijų padaryto pažeidimo, ieškovės turėjo galimybę per administracinę procedūrą naudingai pateikti savo požiūrį (1998 m. lapkričio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Champion Stationery ir kt. prieš Tarybą*, T-147/97, Rink. p. II-4137, 79 punktas). Galiausiai ieškovė turi įrodyti, kad nesant minėto pažeidimo ji būtų galėjusi užtikrinti geresnę savo gynybą (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hercules Chemicals prieš Komisiją*, C-51/92 P, Rink. p. I-4235, 81 punktą ir 2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink. p. I-8375, 318 punktą).

99 Šiuo atveju ieškovės teigia, kad nekonfidenciali *Silmak* pasiūlyto išipareigojimo dėl kainos versija turėjo būti įtraukta į procedūros bylą 2007 m. rugpjūčio 3 d. prieš priimant laikinąjį reglamentą. Tačiau jos nepaaiškina, kaip šis pažeidimas sutrukdė joms naudingai pateikti savo požiūrį ir kodėl nesant šio pažeidimo jos būtų galėjusios užtikrinti geresnę savo gynybą. Šiuo atžvilgiu, nors ieškovės negalėjo susipažinti su nekonfidencialia *Silmak* pasiūlyto išipareigojimo dėl kainos versija prieš priimant laikinąjį reglamentą, jos galėjo pasiūlyti tokį išipareigojimą Komisijai, kaip tai minima ginčijamo reglamento 132 konstatuojamojoje dalyje, po to, kai buvo paskelbtas

galutinės informacijos dokumentas. Ieškovės nepateikė jokio įrodymo, jog įsipareigojimas, kurį jos būtų galėjusios pateikti anksčiau, susipažinusios su *Silmak* įsipareigojimu, būtų kitokio turinio nei tas, kurį jos pateikė po to, kai buvo paskelbtas galutinės informacijos dokumentas, ir jog būtų didesnė tikimybė, kad Komisija jį priims. Todėl reikia manyti, kad ieškovės nebūtų geriau užtikrinusios savo gynybos, jei būtų galėjusios susipažinti su *Silmak* įsipareigojimu prieš priimant laikinąjį reglamentą.

¹⁰⁰ Taigi institucijos nepažeidė ieškovių teisės į gynybą. Vadinas, reikia atmesti ieškinio antrojo pagrindo ketvirtą dalį kaip nepagrįstą.

¹⁰¹ Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą ieškinio antrąjį pagrindą.

3. Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su žalos nustatymu

Šalių argumentai

¹⁰² Ieškovės tvirtina, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 6 dalis), nes didžioji Bendrijos pramonės dalis nepatyrė jokios žalos. Neginčijama, kad *FerroAtlántica SL* ir *FerroPem*

SAS, dvi Bendrijos ferosilicio gamintojos, kurios dėl savo gamybos pajėgumo ir gamybos masto tiriamuoju laikotarpiu atstovavo labai didelei Bendrijos pramonės daliai, šiuo laikotarpiu nepatyrė jokios žalos, nes jų gamybos ir pardavimo mastas bei naudojama pajėgumo dalis buvo stabilūs arba padidėjo. Tačiau Taryba, remdamasi pagrindinio reglamento 4 straipsniu ir 3 straipsnio 5 dalimi (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 4 straipsnis ir 3 straipsnio 5 dalis), nusprendė, kad turi nustatyti, jog visai Bendrijos pramonei padaryta didelė žala. Anot ieškovių, taip elgdamasi Taryba akivaizdžiai padarė kelias „rimtas klaidas“.

¹⁰³ Pirma, daroma teisės klaida tvirtinant, kad vertindama žalą Taryba turi atsižvelgti tik į ekonominius veiksnius, kurie vienodai paveikia visus Bendrijos pramonės narius. Šiuo atžvilgiu ieškovės nurodo, jog pagrindinio reglamento 3 straipsniu iš tiesų reikalaujama nustatyti didelę žalą Bendrijos pramonei, tačiau šioje nuostatoje nepatikslinama, ar Komisija turi remtis tik visų Bendrijos gamintojų veiklos rezultatais, apibrėžtais pagal svertinį vidurkį, ar ji turi atsižvelgti ir į kiekvieno Bendrijos gamintojo individualius rezultatus.

¹⁰⁴ Antra, ieškovės primena, kad Taryba turi įrodyti, jog padaryta didelė žala pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 ir 6 dalis (pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalis tapo Reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 1 dalimi). Anot ieškovių, visų pirma, kadangi didžioji Bendrijos pramonės dalis nepatyrė jokios žalos, Bendrijos pramonei negali būti padaryta didelė žala nei teisiniu, nei faktiniu požiūriu. Toliau, anot ieškovių, tokiomis aplinkybėmis nustatytos priemonės yra neproporcingos.

Galiausiai jos mano, kad nustatymo, jog Bendrijos pramonei padaryta didelė žala, nors didžioji jos dalis jokios žalos nepatyrė, negalima laikyti pagrįsto „tvirtais ir patikimais įrodymais“ ir nešališkai atlikto. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 2 dalis) nurodyta, kad žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus importo, vykdomo tariamai dempingo kainomis, poveikį Bendrijos pramonei.

105 Trečia, ieškovės mano, kad Tarybos požiūris, jog žalą reikia nustatyti remiantis vidutiniais svertiniais visos Bendrijos pramonės rezultatais, nėra numatytas pagrindiniame reglamente ir, *a fortiori*, nėra numatytas minėtame reglamente kaip vienintelis metodas, kuriuo galima nustatyti padarytą žalą. Jei Tarybos požiūris, kad žalą reikia nustatyti remiantis vidutiniais svertiniais visos Bendrijos pramonės rezultatais, būtų teisingas, toks požiūris pažeistų draudimą piktnaudžiauti teise, kuris yra Sąjungos teisės bendrasis principas, kaip tai patvirtinama teismo praktikoje.

106 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

107 Ieškovės iš esmės ginčija Tarybos išvadą, kad Bendrijos pramonė patyrė žalą, nors, anot jų, dviejų Bendrijos gamintojų, kurios atstovavo didelei Bendrijos pramonės daliai, gamybos ir pardavimo mastas bei naudojama pajėgumo dalis buvo stabilūs

arba padidėjo. Jos tvirtina, kad taip įvertinusi Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį.

- ¹⁰⁸ Ieškinio trečiąjį pagrindą reikia nagrinėti dviem etapais. Pirma, reikia išaiškinti pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį ir apskritai šio reglamento 3 straipsnį, kuris susijęs su žalos nustatymu, siekiant apibrėžti šia nuostata institucijoms nustatomas pareigas, susijusias su žalos įvertinimo metodu. Antra, reikia patikrinti, ar šiuo atveju institucijos veikė pagal šia nuostata įtvirtintus principus, taip pat atsižvelgiant į ieškovių apibūdintą *FerroPem* ir *FerroAtlántica* situaciją.
- ¹⁰⁹ Pirma, dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalies, kuri, ieškovių teigimu, buvo pažeista, išaiškinimo reikia pažymėti, kad šioje nuostatoje įtvirtinti trys principai. Pirma, žalos analizė reikalauja, kad institucijos įrodytų importo dempingo kaina poveikį Bendrijos pramonei. Antra, šioje nuostatoje patikslinama, kad reikia analizuoti importo dempingo kaina kiekio ir (arba) kainų lygio poveikį. Trečia, žala turi būti didelė.
- ¹¹⁰ Tačiau šioje nuostatoje neapibūdinamas metodas, kurio institucijos turi laikytis, analizuodamos importo dempingo kaina kiekio ir (arba) kainų lygio poveikį Bendrijos pramonei. Šiuo atžvilgiu reikia remtis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 5 dalimis. Šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje apskritai nurodyta, kad žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir atlikus objektyvų tyrimą. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį tiriamai Bendrijos pramonei reikia įvertinti visus svarbius šią pramonę veikiančius ekonominius veiksnius ir rodiklius. Jame pateiktas neišsamus minėtų svarbių

ekonominių veiksnių ir rodiklių sąrašas ir patikslinama, kad vienas ar keli šie veiksniai nebūtinai yra lemiami.

- 111 Vadinasi, iš esmės, apskritai aiškinant pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 5 ir 6 dalis matyti, kad žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais, objektyviai ištyrus importo dempingo kaina kiekių ir (arba) kainų lygio poveikį Bendrijos pramonei, o šio tyrimo esmė – svarbių šiai pramonei ekonominių veiksnių ir rodiklių įvertinimas.
- 112 Dar reikia patikslinti, kad Bendrijos pramonės sąvoka, nurodoma pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 5 ir 6 dalyse, yra apibrėžta šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 4 straipsnio 1 dalis), kurioje nustatyta, kad sąvoka „Bendrijos pramonė“ suprantama kaip panašius produktus gaminančių Bendrijos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendra tokių produktų produkcija sudaro didžiąją dalį Bendrijos produkcijos, kaip numatyta 5 straipsnio 4 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 5 straipsnio 4 dalis).
- 113 Pagrindinio reglamento 5 straipsnis reglamentuoja antidempingo procedūros iniciavimą. Šio straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad skundas, dėl kurio pradedamas antidempingo tyrimas, laikomas paduotu Bendrijos pramonės arba jos vardu, jeigu jam pritaria Bendrijos gamintojai, kurių bendras gamybos mastas sudaro daugiau nei 50 % visų atitinkamą produktą gaminančių Bendrijos gamintojų gamybos masto.

- 114 Todėl iš šio sprendimo 109–113 punktuose minėtų nuostatų analizės matyti, kad jei atlikusios tyrimą institucijos prieina išvadą, kad padaryta žala Bendrijos pramonei yra didelė, nereikalaujama, kad visi svarbūs ekonominiai veiksniai ir rodikliai rodytų neigiamą tendenciją. Institucijos turi įvertinti importo dempingo kaina poveikį visai Bendrijos pramonei, t. y. visiems Bendrijos gamintojams arba bent jau procedūros iniciavimą palaikiusiems Bendrijos gamintojams, kurių bendras gamybos mastas sudaro daugiau nei 50 % viso atitinkamo produkto gamybos Bendrijoje masto, tačiau jos gali laisvai pasirinkti metodą, kuriuo siekti šio rezultato. Pavyzdžiui, kaip pažymi ieškovės, institucijos gali pasirinkti įrodyti, kad padaryta žala kiekvienam Bendrijos gamintojui, arba įrodyti, kad padaryta tokia žala, remdamosi visų Bendrijos pramonę, kaip ji apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje ir 5 straipsnio 4 dalyje, sudarančių Bendrijos gamintojų pateiktais apibendrintais arba svertiniais duomenimis.
- 115 Antra, reikia patikrinti, ar šiuo atveju institucijų atliktas tyrimas atitiko pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį ir bendriau – to paties reglamento 3 straipsnį, kaip jis išaiškintas šio sprendimo 109–114 punktuose.
- 116 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia priminti, kad bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją, nes privalo išnagrinėti sudėtingas ekonomines, politines ir teises aplinkybes (žr. 2007 m. rugsėjo 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ikea Wholesale*, C-351/04, Rink. p. I-7723, 40 punktą ir nurodytą teismo praktiką bei 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Mosaer Baer India prieš Tarybą*, C-535/06 P, Rink. p. I-7051, 85 punktą).
- 117 Pagal teismo praktiką žalos Bendrijos pramonei nustatymas apima sudėtingų ekonominių aplinkybių vertinimą, todėl vykdant tokio vertinimo teisminę kontrolę reikia

tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, ar nepadaryta akivaizdi klaida vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (116 punkte minėto Sprendimo *Mosaer Baer India prieš Tarybą* 86 punktas).

- ¹¹⁸ Tokiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad institucijos atliko žalos tyrimą, remdamosi duomenimis apie šešis Bendrijos gamintojus, įskaitant *FerroPem* ir *FerroAtlántica*. Svarbu dar kartą pažymėti, kad šiuo atžvilgiu Komisijos pateiktų paaiškinimų, išdėstytų laikinojo reglamento 77 ir 78 konstatuojamosiose dalyse, ieškovės neginčijo. Komisija paaiškino, kad tiriamuoju laikotarpiu Bendrijoje ferosilicį gamino septyni gamintojai, kad skundą, kuriuo pagrįsta antidempingo procedūra, po kurios priimtas ginčijamas reglamentas, pateikė penki Bendrijos gamintojai, kad šeštasis Bendrijos gamintojas nusprendė paremti procedūrą bendradarbiaudamas atliekant tyrimą ir kad septintasis gamintojas neišreiškė savo požiūrio ir nepateikė duomenų. Anot Komisijos, šeši bendradarbiaavę Bendrijos gamintojai per tiriamąjį laikotarpį pagamino 95 % Bendrijos ferosilicio.

- ¹¹⁹ Tokiu pagrindu institucijos tyrė svarbių Bendrijos pramonės būklę apibūdinančių ekonominių veiksnių ir rodiklių pokyčius, kaip tai numatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje. Šis tyrimas atliktas, remiantis vykdant procedūrą bendradarbiavusių šešių Bendrijos gamintojų pateiktais apibendrintais arba svertiniais duomenimis, nelygu ekonominio veiksnio ar rodiklio tipas. Laikinojo reglamento 91–106 konstatuojamosiose dalyse Komisija nagrinėjo Bendrijos gamybos, gamybos pajėgumo, pajėgumo naudojimo, atsargų, pardavimo kiekio, rinkos dalies, svertinių vidutinių kainų, pelningumo, grynųjų pinigų srauto, investicijų, investicijų grąžos, pajėgumo padidinti kapitalą, užimtumo, našumo ir darbo užmokesčio pokyčius.

Ieškovės neginčijo minėtose konstatuojamosiose dalyse kiekybinių duomenų. Laikinojo reglamento 107–109 konstatuojamosiose dalyse Komisija padarė išvadą, kad nors kai kurie ekonominiai rodikliai išliko stabilūs arba padidėjo, Bendrijos pramonės padėtis per tiriamąjį laikotarpį labai pablogėjo. Visą šį tyrimą Taryba patvirtino ginčijamo reglamento 82 konstatuojamojoje dalyje.

- ¹²⁰ Konkrečiau kalbant, gamybos, pajėgumo naudojimo ir pardavimo kiekio pokyčių tyrimas, atliktas pagal laikinojo reglamento 91, 93 ir 95 konstatuojamąsias dalis, atskleidė neigiamas tendencijas, nors, kaip pažymi ieškovės, *FerroPem* ir *FerroAtlántica* pateikti duomenys, kurie buvo įtraukti į tyrimą, buvo stabilūs arba rodė teigiamus pokyčius.
- ¹²¹ Taigi reikia pripažinti, kad atliekant šį tyrimą institucijų taikyti metodai, t. y. apibendrintų arba svertinių duomenų naudojimas, atitinka pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį, o bendriau – minėto reglamento 3 straipsnį, išaiškintą šio sprendimo 109–114 punktuose. Vadinasi, kadangi nė vienas ieškovių argumentas neįrodo, kad atliekant šį tyrimą padaryta akivaizdi vertinimo klaida, minėtas tyrimas nekvestionuotinas.
- ¹²² Pirma, argumentas, kad teisiškai klaidinga tvirtinti, jog vertindama žalą Taryba turi atsižvelgti tik į ekonominius veiksnius, kurie vienodai veikia visus Bendrijos pramonės narius, neturi reikšmės, nes Taryba, kaip nurodyta šio sprendimo 119 ir 120 punktuose, atsižvelgė ne tik į ekonominius veiksnius, kurie vienodai veikia visus Bendrijos pramonės narius.

- 123 Antra, argumentas, kad didelės žalos, padarytos Bendrijos pramonei, kurios didžioji dalis nepatyrė jokios žalos, nustatymo negalima laikyti pagrįsto „tvirtais ir patikimais įrodymais“ ir atlikto nešališkai, neįtikina. Iš tiesų šio sprendimo 119 ir 120 punktuose nustatyta, kad buvo atsižvelgta į *FerroPem* ir *FerroAtlántica* duomenis ir kad institucijų atliktas tyrimas visiškai atitiko pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį, o bendriau – pagrindinio reglamento 3 straipsnį. Ieškovės nepateikė jokio įrodymo, kad atliekant minėtą tyrimą padaryta akivaizdi vertinimo klaida, pavyzdžiui, kad *FerroPem* ir *FerroAtlántica* duomenis, susijusius su gamybos ir pardavimo mastu bei gamybos pajėgumu, reikėjo nagrinėti lyginant, o ne apibendrinant.
- 124 Trečia, ieškovių pateiktas kaltinimas piktnaudžius teisę yra netikslus, todėl jį reikia pripažinti nepriimtina, remiantis Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirma pastraipa, taikoma Bendrajam Teismui pagal minėto statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c ir d punktus, kaip jie išaiškinti teismo praktikoje, minimoje šios sprendimo 60 punkte.
- 125 Vadinas, trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nepriimtina.

4. Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, susijusio su importo dempingo kaina ir žalos priežastiniu ryšiu

- 126 Ieškinio ketvirtąjį pagrindą sudaro šešios dalys.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su gamintojų iš trečiųjų šalių pašalinimo iš Bendrijos rinkos ir kai kurių Bendrijos gamintojų persiorientavimo ir gamybos sumažinimo įtaka Bendrijos pramonei

Šalių argumentai

- ¹²⁷ Pirma, ieškovės tvirtina, kad Tarybos išvados, susijusios su importo dempingo kaina masto įtaka Bendrijos pramonei, esančios laikino reglamento 112–114 konstatuojamosiose dalyse ir patvirtintos ginčijamo reglamento 86 konstatuojamojoje dalyje, yra akivaizdžiai klaidingos ir pažeidžia pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį. Ieškovės primena, kad savo pastabose dėl laikinos informacijos dokumento jos įrodė, jog jei pramonė patyrė žalą, šios žalos negalėjo lemti importas dempingo kaina, nes šis importas negalėjo užimti jokios rinkos dalies, kurios savu noru neužleido Bendrijos ferosilicio gamintojai.
- ¹²⁸ Šiuo atžvilgiu ieškovės mano, kad įrodė ne tik tai, kad importo dempingo kaina masto padidėjimą daugiausia lėmė Bendrijos rinkoje palikta „tuštuma“ po to, kai pasitraukė Norvegijos, Islandijos ir Venesuelos gamintojai, bet ir tai, kad Bendrijos ferosilicio gamintojams buvo neįmanoma patenkinti atitinkamos Bendrijos naudotojų paklausos. Likusį importo dempingo kaina masto padidėjimą paaiškina tai, kad ferosilicio gamintoja *OFZ a.s.* ėmė gaminti kitą produktą, didelė Bendrijos gamintoja *Huta Łaziska S.A.* labai sumažino savo gamybos mastą po rimto ginčo su energijos tiekėju, ir tai, kad kita Bendrijos ferosilicio gamintoja *Vargön Alloys AB* sumažino gamybą dėl padidėjusių energijos sąnaudų.

- 129 Be to, ieškovės priduria, jog net jei būtų tiesa, kad ne dėl ferosilicio iš trečiųjų valstybių pakeitimo sumažėjo Bendrijos pramonės rinkos dalis, tapo neišnaudojamas jos pajėgumas ir teko sumažinti kainas, tai savaime nereikštų, kad šių blogų veiklos rezultatų priežastis – importas dempingo kaina. Bendrijos pramonės gamyba sumažėjo didele dalimi dėl to, kad padidėjo importas iš Venesuelos ir Islandijos, taip pat dėl Bendrijos gamintojų savanoriškų priemonių po ginčų su energijos tiekėjais ir dėl to, kad padidėjo gamybos sąnaudos.
- 130 Antra, dublike ieškovės, remdamosi Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalimi, tvirtina, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nustatydamą savanoriško Bendrijos pramonės gamybos sumažinimo mastą ir priežastį. Konkrečiai tariant, Tarybos teiginiai, kad *Huta Laziska* ėmėsi silikomangano gamybos dėl elektros energijos tiekimo nutraukimo ir nustojo gaminti ferosilicį, prieštarauja duomenims, esantiems ieškovių ir skundo pateikėjos pateiktoje byloje; Tarybos teiginys, kad OFZ nepersiorientavo į silikomangano gamybą, prieštarauja skundo pateikėjos pareiškimams ir OFZ finansinėms ataskaitoms; Tarybos teiginys, kad *Vargön Alloys* neturėjo techninės galimybės persiorientuoti į ferochromo gamybą, yra klaidingas, kaip tai rodo šios bendrovės finansinės ataskaitos, ir remdamosi tomis pačiomis finansinėmis ataskaitomis ieškovės gali teigti, kad *Vargön Alloys* nusprendė nutraukti gamybą, nes nustota tiekti elektros energiją.
- 131 Trečia, ieškovės toliau dublike tvirtina, kad aplinkybė, jog šio sprendimo 130 punkte nurodyti Tarybos teiginiai dėl *Huta Laziska* ir OFZ, pirmą kartą pateikti atsiliepime į ieškinį, pažeidžia jų teisę į gynybą.
- 132 Ketvirta, ieškovės tvirtina, kad Taryba neįvykdė rūpestingumo pareigos, aptartos 2006 m. liepos 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Shandong Reipu*

Biochemicals prieš Tarybą (T-413/03, Rink. p. II-2243, 49 punktą), ir pareigos motyvuoti. Galutinės informacijos dokumente, atsakydama į ieškovių pateiktus argumentus, išdėstytus šio sprendimo 128 punkte, Taryba sutiko, kad ginčijamas importas galėjo pakeisti importą iš trečiųjų šalių. Tačiau vertindama priešastingumo ryšį ji patvirtino, kad importo dempingo kaina masto padidėjimas „taip pat sutapo su dideliu Bendrijos pramonės pardavimo masto sumažėjimu (–37 %) ir su didelės rinkos dalies praradimu (–11 %), o tai veiksmingai rodo tvirtą priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina ir Bendrijos pramonės patirtos žalos“. Tačiau šis samprotavimas yra tik laikino reglamento stadijoje jau suformuluotos išvados pakartojimas ir neatsako į ieškovių pateiktus argumentus, o tai, anot jų, rodo, kad Taryba nei su būtinu rūpestingumu analizavo jų argumentus, nei pateikė pakankamus motyvus.

133 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

— Dėl kaltinimo, susijusio su rinkos dalimi, iš kurios pasitraukė trečiųjų valstybių ir Bendrijos gamintojai

134 Iš esmės ieškovės tvirtina, kad institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį, neatsižvelgdamos į tai, kad importas dempingo kaina užėmė rinkos dalį, iš kurios prieš tai pasitraukė trečiųjų valstybių gamintojai ir Bendrijos gamintojai.

- 135 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog reikia įrodyti, kad importo dempingo kaina mastas ir (arba) kaina turėjo įtakos Bendrijos pramonei.
- 136 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tai, ar Bendrijos pramonė patyrė žalą ir ar ją galima priskirti importui dempingo kaina, taip pat tai, ar kiti žinomi veiksniai prisidėjo prie Bendrijos pramonės patirtos žalos, apima sudėtingų ekonominių klausimų vertinimą, kurį atlikdamos institucijos turi plačią diskreciją. Todėl Sąjungos teismo vykdoma kontrolė institucijų atliekamo vertinimo atžvilgiu turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar faktai, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas, buvo tikslūs, ar vertinant šiuos faktus nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos arba ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Aluminium Silicon Mill Products prieš Tarybą*, T-107/04, Rink. p. II-669, 71 punktą ir 2008 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *HEG ir Graphite India prieš Tarybą*, T-462/04, Rink. p. II-3685, 120 punktą).
- 137 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pažymėti, kad laikino reglamento 112–114 konstatuojamosiose dalyse Komisija aiškiai ir tiksliai išdėstė priežastis, kodėl ji nusprendė, kad importas dempingo kaina labai pakenkė Bendrijos pramonei.
- 138 Pirmiausia, laikino reglamento 112 konstatuojamojoje dalyje Komisija išdėsto faktines aplinkybes, kuriomis pagrindė savo išvadą: nagrinėjamoju laikotarpiu importas dempingo kaina gerokai padidėjo, taip pat padidėjo ir jo atitinkama rinkos dalis Bendrijos rinkoje; nors per nagrinėjamąjį laikotarpį vidutinė tokio importo kaina padidėjo, tačiau buvo daug mažesnė už atitinkamas Bendrijos pramonės produktų kainas

per tą patį laikotarpį; per tiriamąjį laikotarpį importo dempingo kaina vidutinės kainos buvo nuo 3,7 % iki 11 % mažesnės nei atitinkamos Bendrijos pramonės produktų kainos, nelygu eksportuojantis gamintojas, išskyrus tris bendradarbiaujančius eksportuojančius gamintojus, kurių atžvilgiu nenustatytas priverstinis kainų mažinimas, Bendrijos pramonės kainos buvo nusmukdytos.

¹³⁹ Laikino reglamento 113 konstatuojamojoje dalyje Komisija šias faktines aplinkybes analizuoja. Šiuo atžvilgiu ji pabrėžia, kad importo mažomis kainomis masto ir užimamos rinkos dalies padidėjimas nagrinėjamoju laikotarpiu sutapo su Bendrijos pramonės padėties blogėjimu. Be to, anot Komisijos, Bendrijos pramonė negalėjo padidinti kainų tiek, kad būtų galima padengti visas sąnaudas, nes pardavimo kainos per tiriamąjį laikotarpį buvo priverstinai mažinamos dėl importo dempingo kaina.

¹⁴⁰ Šią analizę patvirtina Taryba ginčijamo reglamento 85 ir 86 konstatuojamosiose dalyse.

¹⁴¹ Ieškovės ginčija šią analizę. Jos mano, kad importas dempingo kaina negalėjo lemti žalos, nes jis užėmė tik tą rinkos dalį, kurią pirmiau paliko Norvegijos, Islandijos ir Venesuelos eksportuojantys gamintojai ir trys Bendrijos ferosilicio gamintojai, t. y. OFZ, *Huta Laziska* ir *Vargön Alloys*, sumažinę savo gamybą arba persiorientavę į kitų produktų gamybą.

- 142 Tačiau ieškovių tvirtinimas nėra įtikinamas dėl dviejų priežasčių.
- 143 Pirma, jis nepagrįstas pakankamais įrodymais. Ieškovės nurodo savo pastabas dėl laikinos informacijos dokumento, kuriose jos tvirtina pateikusios įrodymus, kad importo dempingo kaina mastas daugiausia padidėjo dėl „tuštumos“ Bendrijos rinkoje, iš jos pasitraukus gamintojams iš Norvegijos, Islandijos ir Venesuelos ir Bendrijos ferosilicio gamintojams nepajėgiant patenkinti atitinkamos Bendrijos naudotojų paklausos, ir kad likusią importo dempingo kaina masto padidėjimo dalį galima paaiškinti OFZ, *Huta Laziska* ir *Vargön Alloys* sprendimais sumažinti arba perorientuoti savo gamybą.
- 144 Svarbu pažymėti, kad ieškovės pateikė įrodymų, jog importas iš Norvegijos 2005 m. ir tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo. Jos taip pat pateikė lentelę, kurioje nurodoma, kad importas iš Islandijos ir Venesuelos sumažėjo 2005 m., bet padidėjo 2006 m. Be to, jos pateikė įrodymų, kad OFZ, *Huta Laziska* ir *Vargön Alloys* sumažino arba perorientavo savo gamybą ir kad *Huta Laziska* gamybos sumažinimą lėmė ginčas su elektros energijos tiekėju.
- 145 Išskyrus *Huta Laziska* atvejį, reikia pripažinti, kad ieškovės neįrodė, jog importo iš Norvegijos, Islandijos ir Venesuelos sumažėjimo ir Bendrijos gamybos sumažėjimo nelėmė importas dempingo kaina.

- 146 Be to, ieškovės neįrodė, kad importo dempingo kaina masto padidėjimas tiksliai ir aiškiai atitiko tą produktų kiekį, kurio į Bendrijos rinką nebeteikė Norvegijos, Islandijos ir Venesuelos eksportuojantys gamintojai, taip pat OFZ, *Huta Laziska* ir *Vargön Alloys*.
- 147 Antra, ieškovės tik pateikia kai kuriuos faktus ir apibendrina kelių svarbių ekonominių veiksmų raidą.
- 148 Pirmiausia ieškovės nepripažįsta kainos įtakos. Svarbu pažymėti, kaip tai daro Taryba, kad importo masto kitimą reikia įvertinti kartu su dempingo kaina importuojamų produktų kainomis, šias lyginant su iš trečiųjų šalių importuojamų produktų kainomis, taip pat su Bendrijos pramonės taikomomis kainomis. Šiuo atveju importo iš trečiųjų šalių, kurio nelikus rinkoje atsirado „tuštuma“, kainos buvo aukštesnės nei importo dempingo kaina. Be to, dėl pastarojo importo Bendrijos pramonės kainos buvo priverstinai sumažintos.
- 149 Toliau, ieškovės nepripažįsta fakto, kad Bendrijos pramonės rinkos dalis sumažėjo. Jei importas dempingo kaina užimtų tik kitose trečiojoje šalyse įsteigtų eksportuojančių gamintojų paliktą rinkos dalį, Bendrijos pramonės rinkos dalis būtų išlikusi stabili. Vadinas, ieškovės turėjo įrodyti, kad rinkos dalis, kurios per nagrinėjamąjį laikotarpį neteko Bendrijos pramonė, atitinka OFZ, *Huta Laziska* ir *Vargön Alloys* gamybos sumažėjimą, tačiau jos to nepadarė.
- 150 Pagaliau ieškovės atsiribojo nuo fakto, kad Bendrijos gamintojai išnaudoja ne visą gamybos pajėgumą. Ieškovės tvirtina, kad Bendrijos gamintojai savanoriškai nusprendė dalies pajėgumo nenaudoti, tačiau to neįrodė.

- 151 Todėl reikia daryti išvadą, kad nė vienas ieškovių pateiktas argumentas neįrodo, kad institucijų analizė, pateikta laikino reglamento 112–114 konstatuojamosiose dalyse ir patvirtinta ginčijamo reglamento 85 ir 86 konstatuojamosiose dalyse, yra pagrįsta akivaizdžia vertinimo klaida ir pažeidžia pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį.
- 152 Vadinasi, šį kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

— Dėl kaltinimo, susijusio su Bendrijos pramonės savanoriško gamybos sumažinimo dydžiu ir priežastimi

- 153 Ieškovės iš esmės tvirtina, kad Tarybos atsiliepime į ieškinį pateikti paaiškinimai dėl OFZ, *Huta Laziska* ir *Vargön Alloys* gamybos sumažinimo, perorientavimo dydžio ir priežasties įvertinimo yra dalis akivaizdžios vertinimo klaidos, kurios ieškinyje jos negalėjo nurodyti.
- 154 Reikia pažymėti, kad šiuo kaltinimu siekiama to paties kaip ir ankstesniu kaltinimu, t. y. pripažinti, kad padaryta akivaizdi vertinimo klaida ir pažeista pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalis, nes institucijos klaidingai įvertino importo dempingo kaina masto poveikį Bendrijos pramonei ir atskirai neatsižvelgė į tai, kad OFZ, *Huta Laziska* ir *Vargön Alloys* savanoriškai sumažino arba perorientavo savo gamybą.
- 155 Kadangi ankstesnis kaltinimas atmestas kaip nepagrįstas, šį kaltinimą irgi reikia atmesti dėl tų pačių priežasčių.

— Dėl kaltinimo pažeidus ieškovių teisę į gynybą

156 Ieškovės iš esmės tvirtina, kad Taryba paaiškinimus dėl OFZ, *Huta Laziska* ir *Vargön Alloys* gamybos sumažinimo, perorientavimo dydžio ir priežasties įvertinimo pirmą kartą pateikė savo atsiliepime į ieškinį, o tai yra jų teisės į gynybą pažeidimas.

157 Šį kaltinimą reikia nagrinėti atsižvelgiant į šio sprendimo 52 ir 98 punktuose pateiktą teismo praktiką. Pagal šią teismo praktiką teisė į gynybą pažeidžiama tik tada, kai dėl institucijų padaryto pažeidimo ieškovės negali per administracinę procedūrą naudingai pateikti savo požiūrio.

158 Šiuo atveju svarbu pažymėti, kad ieškovės turėjo galimybę per antidempingo procedūrą naudingai išreikšti savo požiūrį. Jų pastabose dėl laikinos informacijos dokumento ir dėl galutinės informacijos dokumento išdėstyti samprotavimai apie tai, kad Bendrijos gamintojai savanoriškai sumažino savo gamybą.

159 Be to, galutinės informacijos dokumente institucijos atsakė į pastabose dėl laikinos informacijos dokumento ieškovių pateiktus argumentus. Vadinasi, institucijos nepadarė jokie pažeidimo, atsiliepime į ieškinį jos tik atsakė į ieškovių ieškinyje išdėstytus argumentus.

160 Todėl šį kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

— Dėl kaltinimo neįvykdžius rūpestingumo pareigos ir pareigos motyvuoti

161 Iš esmės ieškovės tvirtina, kad Taryba neįvykdė rūpestingumo pareigos ir pareigos motyvuoti, nes galutinės informacijos dokumente pateikti samprotavimai dėl importo dempingo kaina poveikio Bendrijos pramonei tik pakartoja išvadą, jau suformuluotą laikino reglamento stadijoje, ir neatsako į jų pastabose dėl laikinos informacijos dokumento išdėstytus argumentus.

162 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad ieškovės negali remtis rūpestingumo pareigos ir pareigos motyvuoti neįvykdymu, kai iš tiesų jos ginčija institucijų išvados pagrįstumą. Iš tiesų aplinkybė, kad ieškovės mano, jog institucijų pateikti paaiškinimai yra nepatenkinami, visiškai neįrodo, kad institucijos neįvykdė rūpestingumo pareigos ir pareigos motyvuoti.

163 Be to, reikia priminti, kad šio sprendimo 159 punkte konstatuota, jog galutinės informacijos dokumente institucijos atsakė į pastabose dėl laikinos informacijos dokumento ieškovių pateiktus argumentus dėl importo dempingo kaina poveikio Bendrijos pramonei. Todėl negalima apkaltinti Tarybos neįvykdžius rūpestingumo pareigos ir pareigos motyvuoti.

- 164 Vadinas, ši kaltinimą, o kartu ir visą ieškinio ketvirtojo pagrindo pirmą dalį, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo antros dalies, susijusios su Bendrijos pramonės atstovų individualiai patirtos žalos priežastimis

Šalių argumentai

- 165 Ieškovės tvirtina, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 ir 6 dalis, atsisakydama nagrinėti priežastingumo ryšį atskirų Bendrijos gamintojų lygmeniu ir ginčijamo reglamento 63–65 konstatuojamosiose dalyse tvirtindama, kad tokią priežastingumo ryšio analizę reikia atlikti visos Bendrijos pramonės lygmeniu.

- 166 Grįsdamos šį tvirtinimą, kuris, anot ieškovių, yra atskiras nuo ieškinio trečiojo pagrindo, jos atkreipia dėmesį į tai, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalimi nereikalaujama iš tyrimą atliekančių institucijų nagrinėti tik ekonominius veiksnius, kurie panašiai paveikė visus Bendrijos gamintojus. Ši nuostata įpareigoja ne tik įvertinti visus ekonominius veiksnius, bet ir atlikti šį vertinimą „šios pramonės padėties atžvilgiu“, o tai yra daug platesnė sąvoka nei „Bendrijos pramonės“ sąvoka. Be to, anot ieškovių, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį reikia aiškinti kartu su šio reglamento 3 straipsnio 5 dalimi, nes negalima nustatyti, kad importas dempingo kaina

lėmė didelę žalą, neatsižvelgus į visus ekonominius veiksnius, kurie daro įtaką Bendrijos pramonės padėčiai, o tai reiškia, kad negalima nepaisyti ekonominių veiksnių, iš kurių matyti, kad jie skirtingai veikia Bendrijos gamintojus. Ieškovės prideda, jog jei nebūtų atsižvelgiama į šiuos veiksnius, būtų gerokai per paprasta padaryti išvadą, kad yra priežastingumo ryšys tarp importo dempingo kaina ir bet kokios žalos, remiantis laikinu tokio importo ir žalos sutapimu.

167 Be to, ieškovės pažymi, kad jos pateikė daug įrodymų, siekdamas įrodyti, jog, pirma, pagal dviejų Bendrijos gamintojų, reprezentuojančių didžiąją Bendrijos pramonės dalį, gamybos duomenis importas dempingo kaina nesukėlė gamybos masto sumažėjimo, antra, keturi Bendrijos gamintojai, reprezentuojantys didžiąją Bendrijos pramonės dalį, labai padidino kainas ir, trečia, *Huta Laziska*, vienas pagrindinių Bendrijos gamintojų, savo gamybą sumažino 60 000 tonų dėl elektros energijos tiekimo sunkumų. Taryba šių faktinių aplinkybių neginčijo.

168 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

169 Nors šia ieškinio ketvirtojo pagrindo dalimi keliamas klausimas, ar institucijų atliktas priežastingumo ryšio įvertinimas yra pagrįstas, reikia pažymėti, kad visi, išskyrus vieną, ieškovių argumentai, skirti šiai daliai pagrįsti, iš esmės susiję su Bendrijos pramonės patirtos žalos įvertinimu. Taigi tik argumentas dėl *Huta Laziska* susijęs su priežastingumo ryšio analize, nes ieškovės siekia įrodyti, kad šios Bendrijos gamintojos

patirtą žalą lėmė ne importas dempingo kaina, o aprūpinimo elektros energija sunkumai. Tačiau diskusija dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 ir 6 dalių apima ne priešastingumo ryšio analizę, o žalos veiksnių įvertinimą. Su žalos įvertinimu susiję ir argumentai dėl dviejų Bendrijos gamintojų, reprezentuojančių didžiąją Bendrijos pramonės dalį, gamybos masto ir keturių Bendrijos gamintojų, taip pat reprezentuojančių didžiąją Bendrijos pramonės dalį, kainų padidinimo.

- 170 Tokiomis aplinkybėmis, pirma, dėl argumentų, iš esmės susijusių su žalos vertinimu, svarbu priminti, jog šio sprendimo 118–123 punktuose nustatyta, kad institucijų taikoma metodika Bendrijos pramonės patirtai žalai įvertinti atitinka pagrindinio reglamento 3 straipsnį ir kad kiekybinių duomenų, susijusių su Bendrijos gamyba, gamybos pajėgumu, pajėgumo naudojimu, atsargomis, pardavimo kiekiu, rinkos dalimi, svertinėmis vidutinėmis kainomis, pelningumu, grynųjų pinigų srautu, investicijomis, investicijų grąža, pajėgumu padidinti kapitalą, užimtumu, našumu ir darbo užmokesčio pokyčiais, ieškovės neginčijo.
- 171 Todėl negalima manyti, kad institucijos ignoravo kai kuriuos ekonominius veiksnius, iš kurių, anot ieškovių, matyti skirtingos tendencijos, nelygu Bendrijos gamintojas. Ypač, kiek tai susiję su gamybos ir kainų pokyčiais, reikia pažymėti, kad institucijos tinkamai atsižvelgė į visų tyrime bendradarbiavusių Bendrijos gamintojų duomenis.
- 172 Antra, dėl argumento, susijusio su *Huta Laziska*, pirmiausia reikia pažymėti, kad vertinti, ar esama priešastingumo ryšio, nebūtina visos Bendrijos pramonės lygmeniu, t. y. be galimybės atsižvelgti į žalą, kurią atskiram Bendrijos gamintojui padarė kitas

nei importas dempingo kaina veiksny. Iš tiesų atlikdamos vadinamąją „nepriskyrimo“ analizę, numatytą pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio 7 dalis), institucijos turi nagrinėti visus kitus, be importo dempingo kaina, žinomus veiksnius, kurie tuo pat metu kaip importas dempingo kaina daro žalą Bendrijos pramonei, ir juos nagrinėti taip, kad šių kitų veiksmių padaryta žala nebūtų priskirta minėtam importui. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje nepatikslinkta, kad atliekant šį nagrinėjimą reikia atsižvelgti tik į visai Bendrijos pramonei šių veiksmių padarytą žalą. Atsižvelgiant į tai, jog šia nuostata siekiama, kad institucijos atsietų ir atskirtų importo dempingo kaina žalingą poveikį nuo kitų veiksmių žalingo poveikio, gali būti, kad tam tikromis aplinkybėmis į žalą, kurią atskiras Bendrijos gamintojas patyrė dėl kito veiksnio nei importas dempingo kaina, reikia atsižvelgti, nes jis prisidėjo prie žalos, kuri padaryta visai Bendrijos pramonei.

¹⁷³ Taigi reikia konstatuoti, kad į žalą, kurią *Huta Laziska* galėjo patirti dėl elektros energijos tiekimo sunkumų, buvo tinkamai atsižvelgta ginčijamo reglamento 101 konstatuojamojoje dalyje. Taryba minėtoje konstatuojamojoje dalyje paaiškino, kad net ir tuo atveju, jei su šiuo gamintoju susijusių duomenų būtų galima neįtraukti vertinat žalą, tendencijos, susijusios su likusia Bendrijos pramonės dalimi, vis tiek pagrįstų materialinę žalą. Ieškovės nesistengė įrodyti, kad šis argumentas pagrįstas akivaizdžia vertinimo klaida.

¹⁷⁴ Todėl reikia pripažinti, kad nė į vieną ieškovių argumentą, susijusį su *Huta Laziska* padėtimi, negalima atsižvelgti ir kad, turint mintyje visus pateiktus samprotavimus, šią ieškinio ketvirtojo pagrindo dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo trečios dalies, susijusios su Bendrijos pramonės gamybos sumažėjimu

Šalių argumentai

175 Ieškovės mano, kad Tarybos išvada, jog importas dempingo kaina išprovokavo Bendrijos pramonės gamybos masto sumažėjimą, yra akivaizdžiai klaidinga, nes dauguma Bendrijos gamintojų nesumažino savo gamybos masto.

176 Ieškovės primena, jog pateikė įrodymų, kad *FerroAtlántica* ir *FerroPem*, du Bendrijos gamintojai, reprezentuojantys didžiąją Bendrijos pramonės dalį, nesumažino savo gamybos masto, nepaisydami importo dempingo kaina. Anot ieškovių, jei ginčijamas importas pats savaime neigiamai paveikė Bendrijos pramonės gamybą, tokie neigiami pokyčiai turėjo būti pastebėti kiekvieno Bendrijos gamintojo atžvilgiu. Kadangi procedūros byloje esantys duomenys liudija labai skirtingus pokyčius, nelygu Bendrijos gamintojas, „paviršutinišką išvadą“, kad importas dempingo kaina akivaizdžiai padidėjo, nes tuo pačiu metu pradėjo mažėti Bendrijos pramonės gamyba, reikia pripažinti negaliojančią.

177 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 178 Ieškovės iš esmės tvirtina, jog Tarybos išvada, kad importas dempingo kaina išprovokavo Bendrijos pramonės gamybos sumažėjimą, yra akivaizdžiai klaidinga, nes du didžiąją Bendrijos gamintojų dalį reprezentuojantys gamintojai savo gamybos nesumažino.
- 179 Reikia pažymėti, kad nors šia dalimi keliamas institucijų atlikto priežastingumo ryšio pagrįstumo vertinimas, o ieškinio trečiuoju pagrindu siekiama ginčyti žalos nustatymo pagrįstumą, vis dėlto ieškovių pateikti argumentai šiai daliai pagrįsti yra identiški pateiktiesiems dėstant ieškinio trečiąjį pagrindą. Todėl reikia pripažinti, kad šie argumentai yra nepagrįsti dėl šio sprendimo 107–123 punktuose pateiktų motyvų.
- 180 Vadinas, šią ieškinio ketvirtojo pagrindo dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo ketvirtos dalies, susijusios su Bendrijos pramonės patiriamo sąnaudų didėjimo įtaka

Šalių argumentai

- 181 Pirma, ieškovės tvirtina, jog laikiname reglamente ir ginčijamame reglamente pateikti teiginiai, kad energijos kaina pakilo visame pasaulyje, taip pat ir nagrinėjamosiose

šalyse, o kai kuriais atvejais ji pakilo labiau nei Europoje, ir kad dėl importo žema dempingo kaina Bendrijos pramonė negalėjo perkelti sąnaudų didėjimo klientams, yra akivaizdžios vertinimo klaidos.

182 Ieškovės mano, kad Taryba padarė akivaizdžią klaidą, vertindama gamybos sąnaudų didėjimo poveikį. Šiuo atžvilgiu jos primena per tyrimo procedūrą pateikusios įrodymų, kad Bendrijos pramonės darbo sąnaudos vienetui padidėjo vidutiniškai 45% už toną ir kad energijos sąnaudos padidėjo visiems, išskyrus vieną, Bendrijos gamintojams daugiau nei 10%. Be to, ieškovės įrodė, kad šios sąnaudos daug labiau padidėjo Sąjungoje, nei kitose pasaulio valstybėse, įskaitant šalis, kurių atžvilgiu atliekama antidempingo procedūra. Tačiau Taryba nei atsižvelgė į šiuos įrodymus, nei juos ginčijo.

183 Be to, ieškovės tvirtina, kad Taryba padarė akivaizdžią klaidą, vertindama plieno pramonės paklausos įtaką Bendrijos pramonės galimybei perkelti sąnaudų didėjimo našta vartotojams. Šiuo atžvilgiu ieškovės primena, kad remdamasi grafiku, iš kurio matyti, kad nėra koreliacijos tarp pasaulinės neapdirbto plieno gamybos ir sutartinių ferosilicio kainų Sąjungoje, Taryba galutinės informacijos dokumente patvirtino, jog plieno produktų paklausa neturėjo jokios reikšmės nustatant kainas, nes Bendrijos lygmeniu tam tikrais laikotarpiais ferosilicio kainos krito, nepaisant padidėjusios plieno pramonės paklausos.

184 Tačiau, anot ieškovių, Tarybos naudojamas grafikas patvirtina, kad kainos daugiausia kito lygiagrečiai su plieno paklausa. Taryba nesinaudojo tinkamu grafiku; ji turėjo

analizuoti Bendrijos plieno gamybos pokyčius ferosilicio kainos Bendrijos rinkoje pokyčių atžvilgiu. Ši analizė būtų parodžiusi, kad po Bendrijos plieno gamybos pokyčiųėjo ferosilicio kainų Bendrijoje pokyčiai, kad Bendrijos plieno gamyba buvo pagrindinis ferosilicio kainą lemiantis veiksnys ir kad dėl to plieno gamintojų paklausa apriboto galimybes perkelti gamybos sąnaudų didėjimo našta vartotojams.

185 Antra, ieškovės tvirtina, kad Taryba neįvykdė rūpestingumo pareigos ir pareigos motyvuoti, nes atliekant tyrimą jos pateikė daug įrodymų, susijusių su gamybos sąnaudų didėjimu, tačiau Taryba nei šiuos argumentus ginčijo, nei į juos atsakė.

186 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

— Dėl kaltinimo padarius akivaizdžių vertinimo klaidų

187 Ieškovės iš esmės tvirtina, kad Taryba padarė akivaizdžių vertinimo klaidų vertindama Bendrijos pramonės patiriamą sąnaudų didėjimo įtaką.

- 188 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal teismo praktiką, nustatydamos žala Taryba ir Komisija privalo ištirti, ar žala, kurią jos ketina nustatyti, iš tiesų atsirado dėl importo dempingo, ir neatsižvelgti į dėl kitų veiksnių atsiradusią žalą (1992 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Extramet Industrie prieš Tarybą*, C-358/89, Rink. p. I-3813, 16 punktas).
- 189 Be to, pagal teismo praktiką, nurodytą šio sprendimo 136 punkte, klausimas, ar kiti nei importas dempingo kaina veiksniai prisidėjo prie Bendrijos pramonės patirtos žalos, apima sudėtingų ekonominių klausimų vertinimą, kuri atlikdamos institucijos turi plačią diskreciją, o tai reiškia, kad Sąjungos teismas gali vykdyti tik ribotą šio vertinimo kontrolę.
- 190 Tokiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad institucijos pateikė priežastis, kodėl mano, kad gamybos sąnaudų didėjimas nepanaikino priežastingumo ryšio tarp importo dempingo kaina ir žalos, laikino reglamento 131–133 konstatuojamosiose dalyse ir ginčijamo reglamento 97–99 konstatuojamosiose dalyse. Jų samprotavimai yra trijų etapų. Pirma, jos pabrėžia, kad lydinių sektoriaus sąnaudos apskritai padidėjo pasauliniu mastu, todėl sektorių veikė taip pat pasaulio lygmeniu. Antra, jos atkreipė dėmesį, kad nagrinėjamoju laikotarpiu sąnaudos jau buvo padidėjusios. Trečia, jos konstatavo, kad nors ši sąnaudų padidėjimą iš dalies kompensavo pardavimo kainos padidėjimas, importas žema dempingo kaina neleido Bendrijos pramonei visiškai atspindėti šio pabrangimo.
- 191 Ieškovės ginčija šiuos argumentus ir primena per administracinę procedūrą pateiktosios dvi grupės įrodymų, kad nėra priežastingumo ryšio tarp importo dempingo kaina

ir žalos. Jos tvirtina, kad pateikė įrodymų, jog energijos kainos Sąjungoje buvo didesnės nei tarptautiniu mastu. Taip darydamos jos nurodo „trečiajame energijos srities teisės aktų pakete“ Komisijos išdėstytus ir *Alliance of Energy-Intensive Industries* pateiktus bendrus teiginius. Ieškovės tvirtina įrodžiusios, kad plieno paklausa buvo lemiamas veiksnys, dėl kurio Bendrijos pramonė negalėjo perkelti sąnaudų didėjimo į kainas. Šiuo atžvilgiu jos pateikė grafiką, kuriuo iliustravo plieno gamybos Bendrijoje evoliuciją ferosilicio kainos taip pat Bendrijoje atžvilgiu. Anot ieškovių, šis grafikas rodo, kad ferosilicio kainos Bendrijoje keitėsi tiksliai pagal plieno gamybą Bendrijoje ir kad dėl to minėta plieno gamyba yra pagrindinis ferosilicio kainą lemiantis veiksnys. Jos lygina šį grafiką su institucijų pateiktuojų galutinės informacijos dokumente, iš kurio matyti, kad nėra koreliacijos tarp pasaulinės plieno paklausos ir sutartinių ferosilicio kainų Bendrijoje.

¹⁹² Vis dėlto reikia konstatuoti, kad nė vienas ieškovių pateiktas įrodymas nėra lemiamas. Visų pirma, dėl įrodymo, kad energijos kainos buvo aukštesnės Bendrijoje nei tarptautiniu lygmeniu, svarbu pažymėti, kad ieškovės tik nurodo bendro pobūdžio teiginius ir nepateikia jokių kiekybinių duomenų. Konkrečiai tariant, jos neatliko tikslaus ir kiekybiniais duomenimis pagrįsto Bendrijos energijos kainų palyginimo su pasaulinėmis energijos kainomis, taip pat neįrodė, kad šis energijos kainų padidėjimas Bendrijoje buvo toks, kad lėmė Bendrijos pramonės patirtą žalą.

¹⁹³ Toliau, kalbant apie grafiką, susijusį su plieno gamybos Bendrijoje pokyčiais ferosilicio kainos Bendrijoje atžvilgiu, reikia pabrėžti, kad ieškovės tik apskritai šio grafiko pagrindu patvirtino, kad ferosilicio kainos Bendrijoje keitėsi tiksliai pagal plieno gamybą. Šiaip ar taip, jos neanalizavo šio grafiko, kad įrodytų, jog plieno gamyba (t. y.

plieno paklausa) evoliucionavo taip, kad Bendrijos gamintojai per tiriamąjį laikotarpį negalėjo perkelti gamybos sąnaudų didėjimo į kainas. Dar daugiau, reikia pažymėti, kad grafikas rodo, jog plieno gamyba per tris pirmus tiriamojo laikotarpio, kuris tęsėsi nuo 2005 m. spalio 1 d. iki 2006 m. rugsėjo 30 d., ketvirčius didėjo, o sumažėjo tik ketvirtąjį ketvirtį. Iš grafiko taip pat matyti, kad ferosilicio kainos Bendrijoje kilo visą tiriamąjį laikotarpį. Tačiau ieškovės nepaaiškino, kodėl plieno gamybos didėjimo pirmus tris tiriamojo laikotarpio ketvirčius neužteko, kad kainos būtų padidintos tiek, kad Bendrijos ferosilicio gamintojai galėtų perkelti gamybos sąnaudų didėjimą vartotojams.

194 Todėl ieškovių pateikti įrodymai nepatvirtino, kad Bendrijos pramonė patyrė žalą dėl sąnaudų didėjimo.

195 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ypač į institucijų argumentus laikiname reglamente ir ginčijamame reglamente, ir tai, kad nepakako ieškovių pateiktų įrodymų, reikia atmesti jų tvirtinimus, kad padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

196 Todėl ši kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

— Dėl kaltinimo pažeidus gero administravimo principą ir neįvykdžius pareigos motyvuoti

¹⁹⁷ Iš esmės ieškovės tvirtina, kad Taryba neįvykdė rūpestingumo pareigos ir pareigos motyvuoti, nes atliekant tyrimą jos pateikė daug įrodymų, susijusių su gamybos sąnaudų didėjimu, tačiau Taryba nei šių įrodymų patekimą ginčijo, nei į jį atsakė.

¹⁹⁸ Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia pažymėti, kad, kitaip, nei tvirtina ieškovės, Taryba atsakė į jų pateiktus argumentus. Institucijos atsakė į ieškovių tvirtinimus, susijusius su gamybos sąnaudomis laikino reglamento 131–133 konstatuojamosiose dalyse, galutinės informacijos dokumente, galutinės informacijos dokumente, konkrečiai skirtame CHEMK, ir ginčijamo reglamento 97–99 konstatuojamosiose dalyse. Į ieškovių tvirtinimus, susijusius su plieno paklausa, institucijos atsakė galutinės informacijos dokumente ir galutinės informacijos dokumente, konkrečiai skirtame CHEMK. Todėl negalima tinkamai pripažinti, kad institucijos pažeidė gero administravimo principą ir neįvykdė pareigos motyvuoti.

¹⁹⁹ Be to, kaip minėta šio sprendimo 162 punkte, ieškovės negali remtis rūpestingumo pareigos ir pareigos motyvuoti nevykdymu, kai iš tiesų jos ginčija institucijų išvadų pagrįstumą. Iš tiesų aplinkybė, kad ieškovės mano, jog institucijų pateikti paaiškinimai yra nepatenkinami, visiškai neįrodo, kad institucijos neįvykdė rūpestingumo pareigos ir pareigos motyvuoti.

200 Vadinas, šį kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

201 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus ieškinio ketvirtojo pagrindo ketvirtą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo penktos dalies, susijusios su pareigos motyvuoti neįvykdymu, analizuojant „Huta Laziska“ patirtą žalą

Šalių argumentai

202 Ieškovės tvirtina, kad Taryba neįvykdė pareigos motyvuoti, kaip ji apibrėžta 2003 m. sausio 9 d. Teisingumo Teismo sprendime *Petrotub ir Republica prieš Tarybą* (C-76/00 P, Rink. p. I-79, 87 punktas), nes jos teiginys ginčijamo reglamento 101 konstatuojamojoje dalyje dėl konkrečiai su *Huta Laziska* susijusių duomenų įtakos vertinant žalą nepagrįstas jokių įrodymų. Anot ieškovių, šis teiginys yra „kartojimas“, kuriuo nepateikiama jokios informacijos ir nenurodomas patikrinamas motyvas išvadai pagrįsti, ir tai, nepaisant prašymų, kuriuos jos šiuo atžvilgiu išdėstė pastabose dėl galutinės informacijos dokumento ir įrodymų, kuriuos jos pateikė per tyrimo procedūrą. Šie elementai įrodo, kad *Huta Laziska*, didžiausia Bendrijos ferosilicio gamintoja,

nutraukė ferossilicio gamybą 2005–2006 m. dėl ginčo su elektros tiekėju ir kad dėl to ši bendrovė patyrė žalą, kurią lėmė ne importas, dėl kurio atliktas tyrimas. Be to, ieškovės tvirtina, kad *Huta Laziska* gamybos masto sumažėjimas buvo toks, kad lėmė didžiąją dalį visos Bendrijos pramonės gamybos masto sumažėjimo.

- 203 Dublike ieškovės ginčija Tarybos pastabą, kad jos neprašė patikslinti žalos vertinimo, kurį ji atliko neįtraukusi su *Huta Laziska* susijusių duomenų ir kuris matyti iš ginčijamo reglamento 101 konstatuojamosios dalies. Ieškovės tvirtina pateikusios konkretų prašymą šiuo aspektu 2008 m. sausio 7 d.
- 204 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 205 Iš esmės ieškovės tvirtina, kad Taryba pažeidė pareigą motyvuoti, nes ginčijamo reglamento 101 konstatuojamoji dalis, kurioje kalbama apie konkrečiai su *Huta Laziska* susijusių duomenų įtaką vertinant žalą, yra „kartojimas“, kuriuo nepateikiama jokios informacijos ir nenurodomas patikimas motyvas jos išvadai pagrįsti, nepaisant prašymų, kuriuos jos šiuo atžvilgiu pateikė.
- 206 Kaip minėta šio sprendimo 162 punkte, ieškovės negali remtis pareigos motyvuoti neįvykdymu, kai iš tiesų jos ginčija institucijų išvados pagrįstumą. Iš tiesų aplinkybė,

kad ieškovės mano, jog institucijų pateikti argumentai yra nepatenkinami, visiškai neįrodo, kad jos neįvykdė pareigos motyvuoti.

207 Be to, reikia pridurti, kad iš galutinės informacijos dokumento 99 ir 100 punktų ir ginčijamo reglamento 100 ir 101 konstatuojamųjų dalių matyti, jog institucijos nusprendė, kad žalos priežastį reikia nagrinėti visos Bendrijos pramonės lygmeniu ir atsižvelgti į informaciją, susijusią su *Huta Laziska*, ir kad net neįtraukus į analizę šios gamintojos duomenų likusios Bendrijos pramonės atžvilgiu pastebimos tendencijos būtų aiškiai neigiamos. Nors šiuos paaiškinimus, žinoma, galima laikyti glaustais, vis dėlto iš jų aiškiai ir vienareikšmiškai galima suprasti institucijų motyvus pagal šio sprendimo 44 punkte nurodytą teismo praktiką. Šiaip ar taip, šios situacijos jokių būdu negalima lyginti su nagrinėta byloje, dėl kurios priimtas šio sprendimo 202 punkte minėtas Sprendimas *Petrotub ir Republica prieš Tarybą*, kurį ieškovės cituoja savo dokumentuose. Iš tiesų toje byloje Teisingumo Teismas konstatavo, kad Taryba tiesiog nurodė Bendrijos teisės aktus, nepateikdama jokie paaiškinimo suinteresuotiesiems asmenims ir teismui.

208 Galiausiai svarbu pažymėti, kad aplinkybė, jog institucijos nepatenkino prašymo pateikti Bendrijos pramonės, neįtraukiant *Huta Laziska*, patirtos žalos vertinimą, savaime nereiškia, kad neįvykdyta pareiga motyvuoti.

209 Vadinas, ieškinio ketvirtojo pagrindo penktą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo šeštos dalies, susijusios su pareigos motyvuoti neįvykdymu, Komisijai pateikiant išvadas dėl importo iš trečiųjų šalių poveikio

Šalių argumentai

- ²¹⁰ Ieškovės tvirtina, kad Taryba pažeidė pareigą motyvuoti ginčijamo reglamento 95 konstatuojamojoje dalyje tvirtindama, kad importas iš kitų trečiųjų šalių neprišidėjo prie Bendrijos pramonės patirtos žalos. Šiuo atžvilgiu jos nurodo savo pastabas dėl galutinės informacijos dokumento, kuriose, remdamosi savo pastabose dėl laikinos informacijos dokumento pateiktais įrodymais, jos tvirtina, kad šis teiginys yra klaidingas, nes importas iš Islandijos ir Venesuelos nuo 2005 m. iki tiriamojo laikotarpio labai išaugo, taip atimdamos rinkos dalį iš Bendrijos ferosilicio gamintojų.
- ²¹¹ Dublike ieškovės priduria, kad, priešingai, nei tvirtina Taryba, nėra prieštaravimo tarp argumento, kad importas iš kitų trečiųjų šalių prisidėjo prie Bendrijos pramonės patirtos žalos, ir argumento, kad importas dempingo kaina užėmė importo iš Norvegijos, Venesuelos ir Islandijos „atlaisvintą dalį“. Iš tiesų importas dempingo kaina pakitė ferosilicį iš Venesuelos ir Islandijos nuo 2004 m. iki 2005 m. Be to, nuo 2005 m. iki tiriamojo laikotarpio, t. y. kitu laikotarpiu, importas iš Venesuelos ir Islandijos išaugo ir faktiškai paveikė Bendrijos pramonę.

212 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

213 Iš esmės ieškovės tvirtina, kad Taryba pažeidė pareigą motyvuoti, nes ginčijamo reglamento 95 konstatuojamojoje dalyje tvirtino, jog importas iš kitų trečiųjų šalių neprišidėjo prie Bendrijos pramonės patirtos žalos.

214 Dar kartą, kaip tai nurodyta šio sprendimo 162 punkte, ieškovės negali remtis pareigos motyvuoti neįvykdymu, kai iš tiesų jos ginčija institucijų išvados pagrįstumą. Iš tiesų aplinkybė, kad ieškovės mano, jog institucijų pateiktas paaiškinimas yra nepatenkinamas, visiškai neįrodo, kad jos neįvykdė pareigos motyvuoti.

215 Be to, reikia pažymėti, kad institucijos laikino reglamento 115–121 konstatuojamosiose dalyse išsamiai nagrinėjo importo iš kitų trečiųjų šalių poveikį Bendrijos pramonei. Laikiname reglamente pateiktą analizę jos patvirtino ginčijamo reglamento 95 konstatuojamojoje dalyje. Konkrečiau tariant, institucijos laikino reglamento 118 ir 120 konstatuojamosiose dalyse labai išsamiai nagrinėjo importo iš Venesuelos ir Islandijos poveikį. Šiose konstatuojamosiose dalyse institucijos patikslino, kad negalima paneigti, kad importas iš Islandijos ir Venesuelos galėjo daryti tam tikrą

neigiamą poveikį Bendrijos pramonės padėčiai, tačiau šio poveikio negalima laikyti dideliu, atsižvelgiant į importo dempingo kaina kiekį ir kainas. Vadinasi, institucijos šiose konstatuojamosiose dalyse aiškiai ir vienareikšmiškai pateikė savo motyvus, todėl negalima jų pagrįstai apkaltinti neįvykdžius pareigos motyvuoti.

216 Todėl reikia atmesti ieškinio ketvirtojo pagrindo šesią dalį kaip nepagrįstą.

5. Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su ieškovių teisės į gynybą pažeidimu pateikiant informaciją, susijusią su antidempingo procedūros iniciavimu

Šalių argumentai

217 Ieškovės tvirtina, kad Taryba pažeidė jų teisę į gynybą, nes nepatenkino jų prašymų į nekonfidencialią procedūros bylą įtraukti papildomus nekonfidencialius duomenis, susijusius su įrodymais, kurie turi būti skunde, kad būtų iniciuota antidempingo procedūra.

218 Šiuo atžvilgiu ieškovės pirmiausia atkreipia dėmesį į tai, kad 2007 m. sausio 15 d. pateiktose pastabose dėl žalos ir pastabose dėl laikinos informacijos dokumento jos prašė pateikti skunde esančios informacijos, konkrečiai susijusios su tikrojo suvartojimo apskaičiavimu, dempingo maržos apskaičiavimo pagrindu ir skundą pateikusių bendrovių gamybos sąnaudomis, nekonfidencialias santraukas. Jos patikslina, jog šios

santraukos turėjo būti paskelbtos tam, kad būtų įrodyta, jog tokia informacija realiai pateikta skunde ir jos pakako jame išdėstytiems tvirtinimams pateisinti, ir tam, kad nurodyti eksportuotojai galėtų išnagrinėti informacijos, kurios pagrindu Komisija nusprendė, jog būtina inicijuoti antidempingo procedūrą, nekonfidencialią santrauką. Anot ieškovių, be šių santraukų jos negalėjo atsakyti į *Euroalliages* skunde pateiktus kaltinimus.

219 Kiek tai susiję su informacija apie tikrojo suvartojimo apskaičiavimą, ieškovės aiškina, kad skunde buvo dvi grupės skirtingų duomenų apie suvartojimą (importas, eksportas, pardavimo kiekis, atsargos ir gamyba); jų skirtumą lėmė skirtingas koregavimas. Dėl šio skirtumo ieškovės paprašė patikslinti duomenis ir suderinti abiejų grupių apskaičiavimus. Jos nieko iš institucijų negavo. Atsakydamos į Tarybos argumentą, kad formulė, pagal kurią įvairios ferosilicio rūšys konvertuotos į 75 % ferosilicį, buvo paskelbta, ieškovės dublike nurodo, kad prašė ne formulės, o tokios formulės naudojimo aplinkybėmis, kuriomis jokia formulė nebuvo reikalinga, pateisinimo.

220 Kiek tai susiję su informacija apie dempingo maržos apskaičiavimo pagrindą, ieškovės pabrėžia, kad nekonfidencialioje skundo Cbis priedo versijoje pakartotos visos ieškovėms dėl dempingo pateiktos detalės. Taigi šie puslapiai buvo tušti, o tai reiškia, kad ieškovės negalėjo patikrinti, ar skunde pateikti dempingo įrodymai ir – bet kuriuo atveju – ar jų pakanka.

221 Kiek tai susiję su informacija apie skundą pateikusių bendrovių gamybos sąnaudas, ieškovės patikslina, kad vykstant administracinei procedūrai jos palygino skunde nurodytą visos Bendrijos pramonės gamybos sąnaudų kitimą su kiekvieno Bendrijos

gamintojo atsakymuose į antidempingo klausimyną pateiktais duomenimis. Palyginus išryškėjo didelių skirtumų, dėl kurių ieškovės paprašė Komisijos pateikti tokius nekonfidencialius kiekvieno Bendrijos gamintojo duomenis, kokie nurodyti skunde. Komisija be pateisinimo atsisakė šią informaciją atskleisti.

222 Antra, ieškovės tvirtina, kad *Euroalliances* skundą palaikančių bendrovių suteiktos informacijos „naudinga nekonfidenciali versija“ neištraukta į procedūros bylą. Be to, jos pažymi, kad nors tam tikra informacija galiausiai pateikta, jos įtikimumas nukentėjo dėl konstatuoto skirtinguose šių bendrovių pateiktuose dokumentuose nurodytų duomenų nenuoseklumo.

223 Taryba, palaikoma Komisijos, ginčija ieškovių argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

224 Iš teismo praktikos, jau nurodytos šio sprendimo 52 punkte, matyti, kad pagal teisės į gynybą užtikrinimo principą suinteresuotosioms įmonėms turi būti suteikta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai išreikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos bei dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija grįsdama dempingo praktikos ir iš jos kylančios žalos egzistavimą. Šiuo atžvilgiu institucijos privalo, užtikrinusios komercinės paslapties apsaugą, suinteresuotosioms įmonėms

pateikti jų gynybai naudingus duomenis, prireikus sava iniciatyva pasirinkdamos tinkamą tokio pateikimo tvarką (52 punkte minėto Sprendimo *Al-Jubail Fertilizer prieš Tarybą* 17 punktą).

225 Kalbant apie komercinės paslapties apsaugą, reikia dar kartą priminti, kad pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 19 straipsnio 1 dalis) numatyta, kad bet kokią informaciją, kuri yra konfidencialaus pobūdžio arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, jei tai pagrįsta, valdžios institucijos turi naudoti konfidencialiai. Be to, pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 2 dalį (dabar – Reglamento Nr. 1225/2009 19 straipsnio 2 dalis) suinteresuotosios šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas, išskyrus ypatingas aplinkybes, kuriomis tokios informacijos santraukų negalima padaryti. Pagal šias nuostatas santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima normaliai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę.

226 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia nustatyti, ar Taryba realiai pažeidė ieškovių teisę į gynybą, nepatenkindama jų prašymų į nekonfidencialią procedūros bylą įtraukti papildomus nekonfidencialius duomenis.

227 Pirma, ieškovės tvirtina, kad 2007 m. sausio 15 d. Komisijai pateiktose pastabose dėl žalos prašė skunde esančios informacijos apie suvartojimo apskaičiavimą, dempingo maržos apskaičiavimo pagrindą ir skundą pateikusių bendrovių gamybos sąnaudas nekonfidencialias santraukas įtraukti į nekonfidencialią procedūros bylą. Kadangi šios informacijos nekonfidencialioje byloje nebuvo, ieškovės negalėjo atsakyti į skunde pateiktus kaltinimus.

228 Pirmiausia, kiek tai susiję su suvartojimo apskaičiavimu, reikia pažymėti, kad ieškovės pastabose dėl žalos prašė pateikti trijų tipų duomenis: formulės, naudotos visiems duomenims apie importą konvertuoti į 75 % ferosilicį, pateisinimo, paaiškinimo, kaip ši konversija apskaičiuota, siekiant nustatyti vietines siuntas, ir duomenų apie dviejų Bendrijos gamintojų, *SKW Trostberg AG* ir *TDR – Metalurgija d.d.*, įvertintą gamybos dalį, į kurią daroma nuoroda skundo nekonfidencialioje versijoje pateiktoje tikrojo suvartojimo lentelėje, nurodant, kaip konversija apskaičiuota šių įvertinimų atžvilgiu.

229 Reikia pažymėti, kad formulė, pagal kurią įvairios ferosilicio rūšys konvertuotos į 75 % ferosilicį, pateikta skundo nekonfidencialioje versijoje. Be to, Komisija pateikė ieškovėms šios formulės naudojimo pateisinimą 2007 m. rugsėjo 10 d. ieškovėms išsiųstame papildomame laikinos informacijos dokumente, iš kurio matyti, kad naudota konversijos formulė iš tiesų būtina, kad būtų galima tinkamai palyginti duomenis.

230 Taip pat, kalbant apie vietines siuntas, reikia pažymėti, kad iš skundo nekonfidencialios versijos matyti, jog su šiomis siuntomis susiję skaičiai pagrįsti skirtingų skundo pateikėjų pateiktais duomenimis apie realias siuntas 75 % ferosilicio pagrindu, taip pat su SKW ir TDR susijusiais įvertinimais. Iš tos pačios skundo versijos matyti, kad duomenys apie realias siuntas laikyti konfidencialiais. Kadangi skundo nekonfidencialioje versijoje nurodyti bendri skaičiai, susiję su vietinėmis siuntomis, reikia pripažinti, kad institucijos veikė laikydamosi pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 ir 2 dalių.

- 231 Galiausiai reikia pažymėti, kiek tai susiję su įvertinta SKW ir TDR gamybos dalimi, kad Komisija papildomame laikinos informacijos dokumente paaiškino, jog ji pagrįsta skundo pateikėjų turimomis žiniomis apie rinką, todėl ši informacija pripažinta konfidencialia. Kaip nurodyta šio sprendimo 230 punkte, kadangi skundo nekonfidencialioje versijoje nurodyti bendri skaičiai, susiję su vietinėmis siuntomis, institucijos veikė, laikydamosi pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 ir 2 dalių.
- 232 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad ieškovės klaidingai tvirtina, jog informacija apie suvartojimo apskaičiavimą, kurios nekonfidencialią versiją jos prašė pateikti, joms nebuvo suteikta. Iš tiesų ši informacija įtraukta į nekonfidencialią bylą arba pateikta papildomame laikinos informacijos dokumente. Todėl, kiek tai susiję su šiuo skundo aspektu, ieškovės nepagrįstai tvirtino, kad pažeista jų teisė į gynybą.
- 233 Toliau, kalbant apie dempingo maržos apskaičiavimo pagrindą, reikia pripažinti, kad skundo nekonfidencialioje versijoje pateiktas glaustas bet aiškus paaiškinimas, kaip apskaičiuota normali vertė ir eksporto kaina. Be to, papildomame laikinos informacijos dokumente išsamiai paaiškinta, kaip apskaičiuota normali vertė. Konkrečiai kalbant, Komisija pastarajame dokumente nurodė kainas, kuriomis remiantis apskaičiuota normali vertė; jos pateiktos skundo nekonfidencialios versijos C.1, C.2, C.3 ir C.4 prieduose. Taigi reikia konstatuoti, kad ieškovės turėjo pakankamai informacijos apie dempingo maržos apskaičiavimo pagrindą, kad galėtų įgyvendinti savo teisę į gynybą, ir kad aplinkybė, jog atitinkami skundo nekonfidencialios versijos Cbis puslapiai buvo tušti, neturėjo jokių padarinių.
- 234 Galiausiai, kalbant apie skundą pateikusių bendrovių gamybos sąnaudas, svarbu pažymėti, kad visos skundo pateikėjų gamybos sąnaudos nurodytos skundo nekonfidencialios versijos 5 priede. Duomenys apie kiekvienos skundo pateikėjos realias gamybos

sąnaudas neginčijamai yra konfidencialūs duomenys, o skundo nekonfidencialioje versijoje pateikta bendra skundo pateikėjų gamybos sąnaudų suma, taigi institucijos laikėsi pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 ir 2 dalių. Vadinasi, institucijos suteikė ieškovėms informaciją, naudingą jų interesams apginti, užtikrindamos komercinės paslapties apsaugą. Todėl, kiek tai susiję su skundą pateikusių bendrovių gamybos sąnaudomis, ieškovės nepagrįstai nurodo savo teisės į gynybą pažeidimą.

235 Antra, ieškovės kritikuoja Tarybą, kad ji neįtraukė *Euroalliages* skundą palaikančių bendrovių suteiktos informacijos „naudingos nekonfidencialios versijos“ į procedūros bylą. Be to, jos pažymi, kad nors tam tikra informacija galiausiai pateikta, jos įtikinimas nukentėjo dėl konstatuoto skirtinguose šių bendrovių pateiktuose dokumentuose nurodytų duomenų nenuoseklumo.

236 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad šie tvirtinimai yra netikslūs, ir padaryti išvadą, kad juos reikia pripažinti nepriimtinais pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, taikomą Bendrajam Teismui pagal minėto statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c ir d punktus, kaip jie išaiškinti teismo praktikoje, minimoje šio sprendimo 60 punkte. Iš tiesų, ieškovės visiškai nepatiksina, kurias nekonfidencialias versijas jos laiko nepakankamai naudingomis. Konkrečiai kalbant, jos nenurodo, ar turi mintyje palaikant skundą pateiktų dokumentų, ar vėliau pateiktų dokumentų nekonfidencialias versijas. Be to, jos nenurodo, kurie duomenys, jų manymu, yra nenuoseklūs. Todėl reikia šį kaltinimą atmesti kaip nepriimtina.

237 Vadinasi, reikia atmesti ieškinio penktąjį pagrindą kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nepriimtina.

238 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą ieškinį.

239 Taip pat reikia atmesti ieškovių prašymą taikyti proceso organizavimo priemones ir imtis tyrimo priemonių. Ieškovės prašo Teismo nurodyti pateikti informaciją, pagrindžiančią ginčijamo reglamento 101 konstatuojamąją dalį, apie konkrečiai su *Huta Laziska* susijusių duomenų įtaką nustatant žalą. Kadangi šio sprendimo 205–209 punktuose nustatyta, kad ši konstatuojamoji dalis buvo teisingai motyvuota, ieškovių prašymo nereikia patenkinti. Be to, ieškovės prašo Teismo nurodyti pateikti informaciją apie suvartojimo apskaičiavimą, dempingo maržos apskaičiavimo pagrindą ir kiekvienos skundą pateikusios bendrovės gamybos sąnaudas, kad galėtų patikrinti, ar tyrimas inicijuotas remianti pakankamai dempingo ir žalos įrodymais. Tačiau šio sprendimo 224–234 punktuose nustatyta, kad ieškovės gavo naudingus duomenis apie kiekvieną iš šių trijų elementų, kad galėtų apginti savo interesus. Todėl nereikia patenkinti ir šio ieškovių prašymo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

240 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės bylą pralaimėjo, reikia joms nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Taryba.

241 Be to, pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Komisija turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. ***Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ir Kuznec-kie ferrosplavy OAO (KF) padengia savo bei Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.***
3. **Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Paskelbta 2011 m. spalio 25 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	II - 7368
Procesas ir šalių reikalavimai	II - 7372
Dėl teisės	II - 7374
1. Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su hipotetinės pelno maržos naudojimu eksporto kainai nustatyti	II - 7374
Dėl ieškinio pirmojo pagrindo pirmos dalies: teisės klaida, padaryta aiškinant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį	II - 7374
Šalių argumentai	II - 7374
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7375
Dėl ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies, susijusios su pareigos motyvuoti nevykdymu	II - 7380
Šalių argumentai	II - 7380
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7381
Dėl ieškinio pirmojo pagrindo trečios dalies, susijusios su ieškovių teisės į gynybą pažeidimu	II - 7383
Šalių argumentai	II - 7383
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7383
Dėl ieškinio pirmojo pagrindo ketvirtos dalies, susijusios su gero administravimo principo pažeidimu	II - 7385
Šalių argumentai	II - 7385
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7386

2. Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su „Silmak“ pasiūlytu įsipareigojimu dėl kainos	II - 7387
Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su vienodo požiūrio principo pažeidimu	II - 7387
Šalių argumentai	II - 7387
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7388
Dėl ieškinio antrojo pagrindo antros dalies, susijusios su pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalies, 8 straipsnio 4 dalies ir 20 straipsnio 1 dalies pažeidimu	II - 7392
Šalių argumentai	II - 7392
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7393
Dėl ieškinio antrojo pagrindo trečios dalies, susijusios su pareigos motyvuoti neįvykdymu	II - 7395
Šalių argumentai	II - 7395
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7396
Dėl ieškinio antrojo pagrindo ketvirtos dalies, susijusios su ieškovių teisės į gynybą pažeidimu	II - 7397
Šalių argumentai	II - 7397
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7398
3. Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su žalos nustatymu	II - 7399
Šalių argumentai	II - 7399
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7401
4. Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, susijusio su importo dempingo kaina ir žalos priežastiniu ryšiu	II - 7407

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su gamintojų iš trečiųjų šalių pašalinimo iš Bendrijos rinkos ir kai kurių Bendrijos gamintojų persiorientavimo ir gamybos sumažinimo įtaka Bendrijos pramonei	II - 7408
Šalių argumentai	II - 7408
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7410
— Dėl kaltinimo, susijusio su rinkos dalimi, iš kurios pasitraukė trečiųjų valstybių ir Bendrijos gamintojai	II - 7410
— Dėl kaltinimo, susijusio su Bendrijos pramonės savanoriško gamybos sumažinimo dydžiu ir priežastimi	II - 7415
— Dėl kaltinimo pažeidus ieškovių teisę į gynybą	II - 7416
— Dėl kaltinimo neįvykdžius rūpestingumo pareigos ir pareigos motyvuoti	II - 7417
Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo antros dalies, susijusios su Bendrijos pramonės atstovų individualiai patirtos žalos priežastimis	II - 7418
Šalių argumentai	II - 7418
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7419
Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo trečios dalies, susijusios su Bendrijos pramonės gamybos sumažėjimu	II - 7422
Šalių argumentai	II - 7422
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7423
Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo ketvirtos dalies, susijusios su Bendrijos pramonės patiriamo sąnaudų didėjimo įtaka	II - 7423
Šalių argumentai	II - 7423
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7425

— Dėl kaltinimo padarius akivaizdžių vertinimo klaidų	II - 7425
— Dėl kaltinimo pažeidus gero administravimo principą ir neįvykdžius pareigos motyvuoti	II - 7429
Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo penktos dalies, susijusios su pareigos motyvuoti neįvykdymu, analizuojant „Huta Laziska“ patirtą žalą	II - 7430
Šalių argumentai	II - 7430
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7431
Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo šeštos dalies, susijusios su pareigos motyvuoti neįvykdymu, Komisijai pateikiant išvadą dėl importo iš trečiųjų šalių poveikio	II - 7433
Šalių argumentai	II - 7433
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7434
5. Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su ieškovių teisės į gynybą pažeidimu pateikiant informaciją, susijusią su antidempingo procedūros iniciavimu	II - 7435
Šalių argumentai	II - 7435
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 7437
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 7442